

بنشینیم پای خاطرات مسعود

قصه های گمشده

دیپورت برخی از تازه وارد ها توسط بازار

دلایل شکست برخی خودروهای وارداتی در بازار ایران به لحاظ قیمتی **صفحه ۵۰۰** **را بخوانید**

روزنه آخر هفته

قسر در رفتن مقتول از نقشه جنایت

خیلی وقت ها با زنده ماندن قربانی جنایت، دست جنایتکاران رو می شود

● بازار داغ آر گانیک ها/ وقتی عسل طبیعی و مرغ سبز، دوستداران سلامتی را در گیر خود کردند ● اندر حکایت لذت «شاورما» خوردن!/ فشار اسد، قانون حجاب، شام آخر، گرانی بنزین، شهرک گلپهار، بئینه شعبان، متروی تهران، هلدینگ خوشپوشان و تمساح خونی...● نقض حکم پس از مرگ وکیل /حدود ۱۵ ماه پس از فوت نعمت احمدی، رای ابطال پروانه وکالت او باطل شد ● **این مطالب را در صفحات مختلف امروز دنبال کنید**

H
A
F
T
-
E
-
S
-
L
-
Y

روزنامه فرهنگی، اجتماعی، شهری و اقتصادی ایران
پنجشنبه ۲۲ آذر ۱۴۰۳
۱۶ صفحه
شماره ۳۹۳۸
قیمت **۱۰۰۰۰ تومان**

گریه نکن استانبول

تفاوت و شباهت های نسخه ترکیه با شهرزاد مشهور ایرانی

نگین باقری | بالاخره بعد از وعده ها و تبلیغ های زیاد، سریال شهرزاد در ترکیه پخش شد. البته نه شهرزادی که حسن فتحی با بازی ترانه علیدوستی و شهاب حسینی و مصطفی زمانی و پریناز ایزدیار و دیگر ستاره ها در ایران ساخته بود. حرف بر سر شهرزاد تلویزیون ترکیه است. هر سه شنبه ساعت ۸ شب به وقت این کشور، سریال شهرزاد از شبکه استار تی وی ترکیه پخش می شود. مشاهده این سریال و مقایسه آن با نسخه ایرانی نشان می دهد که نه فقط کل قصه و حتی نه فقط اسامی افراد بلکه این دو در جزئیات هم شبیه هم هستند. البته قرار بود عنوان این سریال هم همان «شهرزاد» باقی بماند ولی به دلایل نامشخصی به نام «تو گریه نکن استانبول» تغییر کرد. بین این دو سریال تا اینجای کار چه تفاوت ها و شباهت هایی بوده است:

● شباهت اول دو سریال همانطور که قابل حدس است برمی گردد به موضوع «شهرزاد». ماجرا مربوط به شش شهرزاد و فرهاد است که در کودتای ۲۸ مرداد ایران، فرهاد ناخواسته منجر به قتل فردی دیگر می شود و به همین خاطر در خطر اعدام قرار می گیرد. شهرزاد تلاش می کند تا فرهاد را نجات دهد. برای این کار مجبور است شرط بزرگ بیگ یا همان بزرگ فرهاد آقا را قبول کند.

● تفاوت بزرگ این دو قصه تا اینجا سرعت اتفاق هاست. «شهرزاد» نسخه ترکی فشرده تر است و نسبتا سرعت بیشتری دارد. مثلا در حال حاضر در «آنچه خواهید دید» پایان قسمت اول ترکیه، تماشایچان متوجه پیشنهاد بزرگ آقا با شهرزاد برای ازدواج با قیاد شده اند اما در نسخه ایرانی این ماجرا در پایان اپیزود دوم اتفاق افتاد. داستان قسمت اول در شهرزاد ترکی تا نجات فرهاد به دست بزرگ آقا ادامه پیدا می کند اما پایان قسمت اول نسخه فارسی هنوز مشخص نیست که فرهاد تیرباران می شود یا نه.

● یک نقطه درخشان در سریال «شهرزاد» آهنگ رفیقم کجایی محسن چاوشی بود. البته قسمت اول تا چهارم هنوز موزیک تیتراژ با صدای علیرضا قربانی پخش می شد و از قسمت پنجم آهنگ معروف محسن چاوشی رونمایی شد که سر و صدای زیادی به پا کرد و تا مدت ها آهنگ ترند بازار موسیقی ایران بود. در سریال ترکی چه آهنگ هایی می شنویم؟ تیتراژ آغازین سریال ترکیه تصویری از استانبول در عصر اتاتورک است که با مونولوگ فرهاد شروع می شود.

● برخی از کاربران در شبکه های اجتماعی نوشته بودند که شهرزاد ترکیه هر چقدر هم خوب باشد باز هم اگر چاوشی آهنگ آن را نخواند حق مطلب ادا نمی شود. اما واقعا حق مطلب ادا شده یا نه؟ تیتراژ آخر آن را زنی به نام «سیمگه» خوانده که از خواننده های تحسین شده ترکیه است. خانم سیمگه هم مانند محسن چاوشی پاپ می خواند. نام آهنگ «شهرزاد» ترکیه این است: Sevda Koydum Adini (اسمش را گذاشتم عشق) و معنی متن ترانه این است: «لشش را عشق گذاشتم/ فریاد درونم را ساکت کردم/ دعایش را مهر و موم کردم/ بی تو در خانه چه کنم؟ / شاید مردن بهتر باشد». این آهنگ آنقدرها که چاوشی توانست مخاطبان را میخکوب کند موفق نبوده. به غیر از این بار غمی که «رفیقم کجایی؟» به دوش می کشید، به مخاطب منتقل نمی کند. در عوض در سریال از آهنگ دیگری برای این کار استفاده نشده. آهنگ قدیمی Selda Bağcan به نام Öyle Bir Yerdeyim ki همان آهنگ غمگینی است که به خوبی با پس زمینه داستان هم قدم می شود. این قطعه اولین بار سال ۱۹۸۶ منتشر شد و آهنگ ساز آن هم موزیسین معروف ترک، احمد کایا بوده. البته این آهنگ را یک سال قبل از این خود احمد کایا خوانده بود و بعد سelda باغچان آن را بازخوانی کرد و از اثر اول هم معروف تر شد. متن بخشی از ترانه این است: «رفیق من! ای دوست عزیز/ این چه مرز جدایی است/ بی دست/ ای سوی وجودم/ من در حال برگریزان است و/ آن سوی دگر/ من همچو باغی بهاری»

● قصه از آماده شدن شهرزاد برای خارج شدن از خانه شروع می شود. درست مثل شهرزاد ایرانی. باز هم درست مثل شهزاد ایرانی شهرزاد رادیو گوش می کند که پدر آن را خاموش می کند. بعد از این شهزاد ترکی هم مانند نسخه ایرانی یک سرر به خانه بزرگ آقا می زند و پس از آن با فرهاد همدیگر را در یک کافه ملاقات می کنند. تفاوت از کجا شروع می شود؟ از صحنه بعد از کافه. در نسخه ایرانی سکاس بعدی، قیاد وارد می شود که در خانه مشغول یکی به دو با همسرش، دختر بزرگ آقا است. اما در نسخه ترکی فرهاد و شهزاد با هم سوار بر دوچرخه شروع به گشت زنی در شهر می کنند، با هم عکس می گیرند و صحنه های عاطفی. **ادامه در صفحه ۰۳**

ایران بهشت بخش خدمات

گزارش جدید مرکز آمار از سهم بخش های مختلف صنعت و ساختمان، کشاورزی و خدمات در اقتصاد ایران و میزان وام بانکی که به هر کدام از این سه بخش تعلق گرفته است

فاطمه رجبی | مرکز آمار طبق برنامه از پیش اعلام شده،

هر ماه گزارش آماری مربوط به وضعیت شاخص های اقتصادی و اجتماعی را به روز می کند. دیروز هم تازه ترین نسخه این آمارها منتشر شده که می توان از دل آن نکته هایی بیرون کشید که جالب به نظر می رسد.

● **سهم بیشتر، وام کمتر**

براساس گزارش جدید مرکز آمار، میزان کل ارزش افزوده خلق شده در اقتصاد ایران مربوط به بهار و تابستان سال جاری برابر با ۵۰۶۸ هزار میلیارد بوده است. بررسی ها نشان می دهد در نیمه اول امسال حجم بزرگ ترین بخش اقتصاد ایران که صنعت، معدن و ساختمان (با احتساب نفت) است، ۲۷۶۵ هزار میلیارد تومان برآورد شده و این یعنی سهم این بخش از کل اقتصاد در این مدت ۵۵ درصد بوده است. شاید مقایسه این بخش از گزارش مرکز آمار با گزارشی که درباره تخصیص تسهیلات بانکی منتشر شده جالب به نظر برسد. چرا که وقتی به تسهیلات بانکی که به بخش صنعت، معدن و ساختمان تعلق گرفته نگاهی بیندازیم، سهم آن از کل تسهیلات ۴۳ رد صد بوده است. بنابراین تفاوت سهم صنعت از اقتصاد و تسهیلات بانکی ۱۲ درصد است. در واقع می توان گفت به اندازهای که صنعت و معدن در تولید کل اقتصاد نقش ایفا می کند به همان اندازه در بازار تسهیلات بانکی مورد بی توجهی قرار گرفته. در بخش کشاورزی هم اوضاع چندان تفاوتی ندارد. در گزارش می بینیم که میزان کل ارزش افزوده بخش کشاورزی در بهار و تابستان امسال معادل ۳۹۹ هزار میلیارد تومان بوده است و این یعنی سهم این بخش از کل حجم اقتصاد معادل ۸ درصد بوده است. با این وجود سهم این بخش از کل تسهیلات بانکی حدود ۵ درصد بوده و این یعنی تسهیلات بانکی کمتری در مقایسه با سهم بخش کشاورزی از تولید اقتصاد به این بخش اختصاص داده شده است. پس وام ها بیشتر نصیب کدام بخش اقتصاد ایران می شوند؟

براساس آمارها حجم ارزش افزوده خلق شده بخش خدمات در نیمه اول امسال ۱۹۰۱ هزار میلیارد تومان اعلام شده است. اگر نسبت این عدد با کل حجم اقتصاد محاسبه شود، سهم خدمات از کیک اقتصاد معادل ۳۸ درصد خواهد بود که این بخش را به دومین بخش بزرگ اقتصاد ایران بعد از صنعت، معدن و ساختمان تبدیل می کند. با این حال ارقام بانک مرکزی از تسهیلات بانکی شش ماهه اول سال جاری نشان می دهد که سهم خدمات

از حجم کل تسهیلات بانکی معادل ۴۱ درصد بوده است، همه اینها یعنی دسترسی خدماتی ها به تسهیلات ۳ درصد بالاتر از سهم آن ها از کل ارزش افزوده تولیدشده در اقتصاد کشور است.

● **خدماتی ها آب می روند**

جالب اینکه با وجود هزینه کردی که از طریق تسهیلات در حال انجام شدن است، خدمات در بخش اشتغال به نظر در حال کوچک شدن می رسد. با بررسی نمودارهای این بخش می بینیم در حالی که انتظار می رود سهم مشاغل خدماتی از بازار اشتغال در سال های کروانی کاهش یافته باشد، از سال ۹۵ تا ۱۴۰۲ این بخش به رشد خودش ادامه داده اما از سال گذشته تا امسال این سهم از نزدیک به ۵۴ درصد به ۵۲ درصد رسیده است که اگر ادامه دار باشد می تواند از بعد قدرت خرید خانوار قابل بررسی باشد به این معنی که هر چه قدرت خرید خانواده کمتر شود و منابع اصلی خانواده ها مخصوصا در طبقه متوسط به سمت تامین کالاها و نیازهای اساسی پیش برود از سهم خرید خدمات کمتر شده و این بخش کم رونق تر خواهد شد.

● **به سوی ترمیم ضربیب جینی**

یکی از مهم ترین آمارهای مربوط به وضعیت اقتصادی، ضربیب جینی است که میزان عدالت اقتصادی را نشان می دهد در خیلی از کشورها به عنوان معیاری برای اختلاف طبقاتی استفاده می شود. این ضریب هر چه به عدد یک نزدیک تر باشد بهتر است. وقتی آمارهای اقتصادی منتهی به پایان سال ۱۴۰۲ را مرور می کنیم می بینیم که این شاخص در نزدیک ترین زمانش به سال ۹۷ قرار گرفته است. به طور کلی نمودار مربوط به ضریب جینی نشان می دهد که از سال ۸۷ یعنی سال آخر دور اول ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد که این عدد کمی بیشتر از ۰/۴۲ بوده، شروع به کم شدن کرده در سال ۹۲ که پایان ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد بوده به پایین ترین سطح خودش یعنی نزدیک ۰/۳۶ رسیده، بعد از همین سال شروع به بالا رفتن کرده تا سال ۹۷ که به ۰/۴۱ رسیده است اما بعد از شروع دوباره تحریم ها و خروج آمریکا از برجام در سال ۹۷ دوباره شروع به پایین آمدن کرده و به ۰/۴ رسیده. این وضعیت تا سال ۱۴۰۱ ادامه داشته اما حداقل سال ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۱ رشد کرده دوباره اندکی صعودی شده و ۰/۴ را لمس کرده است.

● **شکاف بین درآمد و هزینه**

بخش دیگری از گزارش مرکز آمار مربوط به متوسط هزینه و درآمد خانوار شهری است که تغییرات فاصله ای که بین این دو عدد در طول سال های گذشته رخ داده می تواند جالب باشد. می بینیم که در سال ۸۹ متوسط هزینه خانواده ایرانی (هر خانواده ۳/۷ نفر در نظر گرفته شده) نزدیک به یک میلیون و ۱۴۰ هزار تومان بوده و متوسط درآمد یک خانواده هم نزدیک به یک میلیون ۶۰ هزار تومان بوده این یعنی اختلاف کمتر از ۱۰ درصدی بین متوسط هزینه و متوسط درآمد اما می بینیم که در این اختلاف شروع به بیشتر شدن کرده و حتی افزایش حقوق های کارگری چشمگیر مثل افزایش ۵۷ درصدی حقوق حداقلی بگیرها در سال ۱۴۰۰ هم نتوانسته به کاهش این اختلاف کمک کند. حالا آمارهای سال ۱۴۰۲ نشان می دهد که متوسط هزینه خانوادهای که حالا کوچک تر هم هست (۳/۱ نفر) به نزدیک ۲۶ میلیون تومان در ماه رسیده در حالی که متوسط درآمد کمی بیشتر از ۲۰ میلیون تومان است یعنی اختلافی ۲۰ درصدی.

● **جهش هزینه مسکن**

وقتی بخش مربوط به جزئیات هزینه کرد خانواده ها را نگاه می کنیم می بینیم که از سال ۹۶ به این طرف تقریبا نسبت هزینه کالاها و خدمات مختلف تغییر چندانی نکرده و دست کم در طول هشت سال گذشته همیشه مسکن با اختلافی بسیار زیاد بیشترین سهم را از هزینه های خانواده شهری داشته و تفریح، سرگرمی و خدمات فرهنگی کمترین سهم. در سال ۱۴۰۲ اما ناگهان سهم مسکن به شکل معناداری باز هم بیشتر شده و مرز ۲۰ درصد هزینه ها را رد کرده و به بیشتر از ۴۲ درصد رسیده است. همانطور که انتظار می رود تهرانی ها بیشتر از همه پول برای مسکن می دهند و نزدیک به ۵۶ درصد هزینه های یک خانواده تهرانی را هزینه مسکن تشکیل می دهد. بعد از تهران، شیراز و البرز قرار دارند. جالب اینکه تنها این سه استان بالاتر از میانگین کشوری هستند و بقیه استان ها همگی از میانگین کشوری پایین تر قرار دارند و این یعنی شکل نمودار هزینه مسکن در کل ایران اصلا متعادل نیست و سه استان تهران، فارس و البرز عدد کلی را به شدت بالا برده اند. در آن سوی نمودار هم به ترتیب گیلویه و بویراحمد، کرمان و لرستان را می بینیم که شهروندانشان با حدود ۲۰ درصد کمترین هزینه را برای مسکن می پردازند.

ستون پنجشنبه
دکتر امیر رضا مافی

تحلیلگری بی تحلیل

ما در یکی از پیچیده ترین مقاطع تاریخی خود قرار داریم؛ شرایطی که جامعه را در بهت و حیرت فرو برده است. مردم با سیلی از وقایع روبه رو هستند که هر یک، معنای تازه ای به زندگی روزمره شان تحمیل می کند. اما آنچه این شرایط را بحرانی تر کرده، نبود آگاهی فراگیر و تحلیل های قابل اتکا برای فهم درست این وقایع است. در غیاب چنین آگاهی ای، جامعه دچار تکتُر بی پشتوانه تحلیل ها می شود؛ تکتُری که نه تنها راهگشا نیست، بلکه به تقلیل معنا و گسترش سردرگمی می انجامد.

یکی از دلایل عمده این وضعیت، فراگیر شدن پدیده «تحلیلگری بی تحلیل» است. امروز، همه خود را تحلیلگر می دانند؛ اما در واقع، این گستردگی به دلیل خلأ تحلیل های یکپارچه و عمیق ایجاد شده است. وقتی تحلیل های روشن و جامع وجود نداشته باشد، افراد به طور طبیعی برای پر کردن این خلأ به روایت های پراکنده و ناقص روی می آورند. این روایت ها، هر چند گاه در دست به نظر می رسند، اما به دلیل فقدان انسجام، نه تنها کمکی به روشنگری نمی کنند، بلکه بر ابهامات می افزایند.

برای خروج از این وضعیت، باید مسئولیت تحلیل های جامع و متقن را بر عهده گرفت. ما نیازمند روایت هایی هستیم که ضمن دربرگیری تمامی زوایا، بتوانند به جامعه جهت ببخشند. این روایت ها نباید در سطح بمانند؛ بلکه باید به عمق مسائل نفوذ کنند و تمامی ابعاد آن ها را با دقت و شفافیت توضیح دهند. تنها در این صورت است که می توان از گسترش تحلیل های سطحی و تکتُر بی هدف جلوگیری کرد. اما چرا این مسئله این قدر اهمیت دارد؟ جامعه ای که دچار تکتُر آرا و تحلیل های ناپایدار باشد، نه تنها درک روشنی از وضعیت خود پیدا نمی کند، بلکه در مواجهه با بحران ها به کنش های کیمعطوق و سطحی روی می آورد. این کنش ها، اگرچه ممکن است در نگاه اول طبیعی به نظر برسند، اما در بلندمدت به گسست اجتماعی و از بین رفتن سرمایه های جمعی منجر می شوند. در چنین شرایطی، به جای آنکه جامعه با همبستگی و انسجام به دنبال حل مسائل باشد، به تدریج به قطعاتی پراکنده تبدیل می شود که هر یک، روایت و مسیری جداگانه را دنبال می کنند.

ما در یکی از حساس ترین مقاطع سی و پنچ سال اخیر خود قرار داریم؛ دورانی که هر تصمیم و کنش اشتباهی می تواند پیامدهایی جبران ناپذیر به دنبال داشته باشد. در این شرایط، مسئولیت سنگینی بر دوش همه ماست. باید از طرح موضوعاتی که موجب تشتت آرا و سردرگمی بیشتر می شوند، خودداری کرد. این به معنای محدود کردن آزادی بیان یا سرکوب اختلاف نظرها نیست؛ بلکه تأکیدی بر ضرورت اولویت بندی مسائل و تمرکز بر ایجاد درکی مشترک از وضعیت کنونی است.

انسجام فهم اجتماعی، به معنای ارائه ارائه روایت هایی است که نه تنها واقعیات را به خوبی بازتاب، بلکه بتوانند به نیازهای احساسی و فکری جامعه نیز پاسخ دهند. این روایت ها باید به گونه ای باشند که هر فرد، صرف نظر از پیش زمینه فکری یا اجتماعی خود، بتواند در آن ها جایگاه خود را بیابد. این مهم، تنها با تحلیل های دقیق و جامع امکان پذیر است؛ تحلیل هایی که تمامی زوایای مسئله را در نظر بگیرند و از باز تولید پیش داوری ها و تعصبات خودداری کنند. **ادامه در صفحه ۰۳**

@newspaper7sobh

کانال تلگرام هفت صبح طعم دیگری دارد

به تلگرام هفت صبح بپیوندید.

زود باشید

و جهان است. در آن یادداشت بر تابید یا رد چنین همکاری هیچ اشاره‌ای نشده است و بخشی نیست. در واقع، عدم وجود رتبه مناسب و روایت جذاب، باعث شده داستان این سریال نه تنها تازگی نداشته باشد، بلکه حتی در اجرا هم نتواند توجه مخاطب را جلب کند. «قهوه پدري» که مقایسه با آثار چون «قهوه تلخ»، از همان ابتدا فاقد قدرت کشش داستانی است؛ داستانی که به جای احداث هیجان، شبیه یک تکرار ضعیف و فاقد خلاقیت است. یکی از دلایل اصلی انتقادات سنگین به «قهوه پدري»، نام بزرگ مهران مدیری است. اگر این اثر را کارگردانی دیگر ساخته بود، شاید حساسیت‌ها کمتر می‌شد. مدیری اما کسی است که زمانی موفق شد با خلاقیت و جسارت، استانداردهای جدیدی در کمدی ایران تعریف کند. با هر اثری که نام او را یک دم می‌کشد، به طور طبیعی انتقادات بالایی به همراه دارد. اما مشکل «قهوه پدري» فقط در نرسیدن به این انتظارات نیست. مسئله این است که مدیری انگار هنوز متوجه تغییر سلیقه مخاطبان نشده است. مخاطب امروز، برخلاف سال‌های گذشته، دیگر فرصت و طاقه به انتظار نشستن برای جان گرفتن یک سریال را ندارد.

عملیات نجات گاردو موفق بود

صفحه ۱۲

حرف های داغ هفته

اکبر منانی

پوارو به خصوص این ۱۰ قسمت آخر سخت ترین کاری بود که من در تمام این شصت سال و اندی انجام دادم، به این دلیل که در این ۱۰ قسمت این شخصیت خیلی تنها بود، رقبایش نبودند، رئیسش نبود، منشی اش نبود، دستیارانش نبودند و همه کارهایش را خودش انجام می داد. پوارو نقشی است که خیلی حالات درونی دارد، رفتار و حالات مخصوص در راه رفتن، حرف زدن و خوابیدن دارد و کاملا شخصیت متفاوتی است. بهویژه پارت آخر کار که به اصطلاح در حال مرگ است و البته نمی میرد اما گرفتاری دارد و این برای من خیلی سخت بود... امیدوارم این سریال و نتیجه کار من مورد پسند مخاطبان قرار بگیرد.

ایستا

۱۷ آذر

علیرضا زرین دست

داریوش مهرجویی دارای نگاهی بسیار گسترده بود و این موضوع تنها محدود به یک زاویه نبود، چراکه او ابعاد مختلف زندگی را رصد و آن را در آثار خود منعکس می کرد. زمانی که او فیلمنامه «پری» را در اختیار من قرار داد، نکاتی را در آن کشف کردم و به مهرجویی اعلام کردم که این نکات می تواند به شکل برجسته تری وارد جهان فیلم شود. او با این ایده موافقت کرد و به من گفت برای انجام ایده های مطرح شده نیاز دارد تا در حدود ۱۵ روز آغاز فیلمبرداری «پری» با تاخیر همراه شود. زمانی این فیلم ساخته شد، نسبت به آنچه در فیلمنامه بود با اثر بهتری مواجه شدیم.

مراسم تولد مهرجویی

۱۷ آذر

داریوش ارجمند

معلوم است. جهان، نو به نو می شود. نسل ها می روند و نسل های دیگر می آیند. این در جهان، جبری است. سینمای هر مملکتی را نگاه کنید، می بینید، پسر و پاتال ها رفتند و جوان ها آمدند. یک موقعی یک جایی می گفتم هنر پیشه های جوانی که می آیند باید مثل طوفان بیایند ما را برونند و ما را بیندازند دور و جایمان را بگیرند ولی کو؟ منتها باید ببینیم جوان هایی که می آیند در چه حدی هستند، چگونه هستند. یعنی جایگاه سینما را حراست و حفاظت می کنند یا نه؟ نکته همیشه فقط همین است. والا به همه جوان هایی که می آیند خوش آمد می گویم. باید هم ببینند... من هیچ کاری را نگاه نمی کنم. من اصلا سینما نمی روم.

ایرنا

۱۷ آذر

فریدون جیرانی

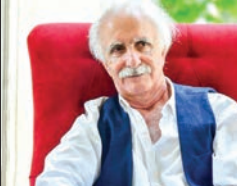

(بخشی از یادداشت درباره وضعیت سینما) سینمای عامه پسند در این شرایط دارد به هر دری می زند تا با محدودیت های اجتماعی مقابله کند و به جامعه تغییر یافته نزدیک شود تا این تماشاگر را داخل سالن سینما شاد کند! این سینما مبتذل نیست، این سینما برای حفظ بقا مجبور است، مردان را برقصاند، ترانه های قدیمی را بازسازی کند تا خاطرات گذشته های را که امروز برای خیلی ها دوست داشتنی شده است، زنده کند. اصلا این همه رقص مردان در سینمای عامه پسند یک جور اعتراض است به حکمرانی در حفظ محدودیت های اجتماعی، در حالیکه جامعه تغییر کرده است. هنوز تلویزیون ساز نشان نمی دهد و خوانندگان مرد در خلا آواز می خوانند و...

ایستا

۱۸ آذر

محمدرضا اصلانی

سینمای مستند ما در ورطه گزارشگری خود را خلاصه کرده و ساختارهای تحلیل در آن ضعیف شده است. البته این موضوع جزء جریان های روزمره است و سینمای مستند نه تنها در ایران بلکه در همه کشورها افت و خیزهای بسیاری داشته. سینمای مستند نه تنها می تواند یک گردش اجتماعی در سطح ملی داشته باشد بلکه می تواند گردش جهانی هم داشته باشد که متأسفانه در حال حاضر وجود ندارد. وقتی پشت چیزی اقتصاد نباشد مجبور خواهند ماند. این روزها اقتصاد فرهنگ یا هنر یک اصطلاح شده است در حالیکه اقتصاد هنر درباره سینمای مستند اصلا مطرح نشده بنابراین باید دید چگونه می شود فیلم مستند را در یک گردش اقتصادی وارد کرد.

موزه سینما

۱۷ آذر

رویای نیمه شب سوگل

علیه در سریال «رویای نیمه شب» تازه ترین فعالیت بازیگری سوگل طهماسبی است. از نکات قابل توجه پروژه اینکه او بار دیگر مقابل دوربین یک سریال تاریخی رفته و دومین همکاری اش با حسن آخوندپور رقم خورده. سال پیش طهماسبی را در سریال دیگر این کارگردان یعنی «عشق کوفی» دیدیم. آنجا نقش زنی عرب به نام تلمار را برعهده داشت که آرام آرام از یک انسان مهربان، تبدیل به فردی کینه توز شد. سوگل طهماسبی عملکردی قابل تحسین در سریال داشت و یکی از بهترین نقش آفرینی های کارنامه اش به بار نشست. حالا آن پیشینه انتظار را تا از بازیگر و نیز کارگردان بالا برده تا شاهد یک بازی خوب و یک سریال موفق دیگر باشیم. «نجالا» از دیگر آثار مطرح و شاخص سال های اخیر طهماسبی است اما به نظر همچنان «عشق کوفی» را باید ویژه ترین عملکرد او بدانیم. این بازیگر در «رویای نیمه شب» گریمی متفاوت از تجربه قبلی هم دارد و در آن با بازیگرانی چون بهاره افشاری، حسن معجونی، مهلقا باقری، محسن قصابیان، نسیم ادبی، سعید شریف، نادر سلیمانی و آیدا ماهیانی همبازی است. همچنین یادآور شویم که تصویربرداری سریال تمام شده است.

چهره هفته

سوگل طهماسبی

این فیلم ها را ببینید

آن سوی ابرها / جمعه / ساعت ۲۰:۳۰ / شبکه چهار

کارگردان: مجید مجیدی
تهیه کننده: کیشور آرورا
نویسنده: مجید مجیدی
بازیگران: ایشان خاطر، مالاویکا موهانان
گویتام گوس
محصول: ایران / ۲۰۱۷

امیر نوجوانی است که به عنوان پخش کننده مواد برای قاچاقچی در بمبئی کار می کند. در پی اختلاف مالی با این قاچاقچی، او امیر را به پلیس فروخته و امیر در راه فرار از دست پلیس به تنها خواهرش برمی خورد. امیر یک بسته هروئین به خواهرش می دهد تا برای او پنهان کند. خواهر او تارا فردای آن روز که برای برداشتن بسته می رود درمی یابد بسته را صاحب کارش آکشی که به او هم نظر دارد، برداشته. او با آکشی درگیر می شود و او را مضروب می کند. پلیس تارا را گرفته و آکشی به آرسی یو می رود.

حوض نقاشی / جمعه / ساعت ۲۳ / شبکه نمایش

کارگردان: مازیار میری
تهیه کننده: منوچهر محمدی
نویسنده: حامد محمدی
بازیگران: شهاب حسینی، نگار جواهریان، فرشته صدر عرفایی
محصول: ایران / ۱۳۹۱

رضا و مریم، زوجی هستند دچار معلولیت ذهنی اما سهیل، پسر ۱۱ ساله شان از لحاظ جسمی، کاملاً سالم و عادی است. رضا و مریم زندگی عاشقانه ای را سپری می کنند تا وقتی که سهیل به دلایلی شروع می کند به بهانه گیری کردن از پدر و مادرش؛ اینکه نمی توانند مثل پدر و مادری عادی رفتار کنند. او که از داشتن چنین پدر و مادری احساس شرمندگی می کند، تصمیم می گیرد پیش خانم معلمش زندگی کند و در واقع پسر او باشد. خانم معلم از رضا و مریم می خواهد چند روزی را به سهیل فرصت دهند.

گودزیلا / پنجشنبه / ساعت ۲۲ / شبکه فراتر

کارگردان: گرت ادواردز
تهیه کننده: جون جاشنی، مری پرن
فیلمنامه: مکس بورنشتاین
بازیگران: زولیت بینوش، آرون تایلر جانسون، براین کرانستون
محصول: آمریکا / ۲۰۱۴

این از آن قصه هایی است که تماشای آن قطعاً جذابیت مضاعف دارد؛ دکتر سربازاوا دانشمند مونارک، در زیر زمین دو تخم را کشف می کند که متعلق به هیولایی باستانی به نام موتواست که از تشعشعات هسته ای تغذیه می کند. یک هیولا پیش از این از تخم خود خارج شده و هیولا بالدار دوم نیز از تخم بیرون آمده و با نابودی یک تأسیسات سری فرار می کند. گودزیلا با این مهمان ناخوانده وارد جنگی می شود که نتیجه اش نابودی تکنولوژی های انسانی و تخریب بخش بزرگی از شهر سانفرانسیسکو و... آمریکاست. در نهایت گودزیلا باعث نابودی موتو می شود.

پیشنهاد ویژه هفته

سریال «سیلو» | فیلمنت

نمای کلی

کارگردان: دیوید سمل
نویسنده: جسیکا بلر
تهیه کننده: اریک اولینو
بازیگران: ریکار فوگسون، ایان گلن، ویل پیتون
محصول: آمریکا / ۲۰۲۳
زبان: انگلیسی / زیرنویس، دوبله
زمان: ۵۰ دقیقه

درباره سریال

خب این بار هم پای یک اقتباس در میان است. اگر اهل دنبال کردن سریال های روز هستید، حتما اطلاع دارید که بخش عمده ای از جذابیت این سریال ها، بر خاسته از ریشه اقتباسی آن ها از دنیای کلمات و ادبیات است. سریال «سیلو» هم براساس سهگانه پرفروشی به قلم هیو هاوی به همین نام ساخته شده و داستان یک جامعه دیستوپیایی زیرزمینی را روایت می کند. سریالی که اگر چه طرح داستانی آن ساده بنظر می رسد، اما معماها و اسرار زیادی دارد. این سریال که در ابتدا «پشم» نام داشت، برای طرفداران ژانر علمی-تخیلی در حکم جانشینی برای «بازی های گرسنگی» محسوب می شد. سریالی که طرفداران این ژانر را هیجان زده کرد و آنقدر استقبال از آن بالا بود که در کمتر از یک سال حالا شاهد پخش فصل دوم آن با مجراهای پیچیده تر و کنجکاوی برانگیز تر هستیم.

درباره داستان

سریال سیلو، در دنیایی ویران شده، مردان و زنان زیادی در یک سیلوی بزرگ با مقرراتی سخت و عجیب زندگی می کنند اما مردم آنجا فکر می کنند تمام این کارها برای آینده ای بهتر است. در فصل دوم یکی از کاراکترهای اصلی به نام جولیت وارد سیلوی دیگری می شود؛ سیلویی که بیرونش پر از اجساد ساکنان قبلی است که ظاهراً پس از شورش از آن خارج شده بودند. سیلو ویران شده است، در ظاهر خالی به نظر می رسد و طبقه های پایینی اش هم در آب فرو رفته است. پل ارتباطی با بخش آتی سیلو هم از بین رفته و به همین دلیل جولیت، پلی موقت را برای دسترسی به این بخش می سازد. در بازگشت به گذشته واقعیت هایی درباره زندگی او عیان می شود و می بینیم که جولیت جوان، زندگی جدیدش را در بخش فنی شروع می کند.

نگاه منتقدان

گاردین درباره سریال «سیلو» نوشته است: «فصل اول سریال هوشمندانه، مبتکرانه و اغلب هیجان انگیز بود؛ و جالب اینکه فصل دوم حتی بهتر هم هست. سریال هنوز ضربه ای به هسته ای دارد و از نظر بصری بسیار تیره و تاریک است (آنقدر که برای بهتر دیدنش باید تلویزیونی روشن در اتاقی کاملاً تاریک داشته باشید) اما زیبایی شناسی در خدمت «تفسیر اجتماعی را فراموش کنید، چون این فقط یک سریال ویران شهری (دستوپیایی) سیاه و سرگرم کننده است. در چنین اقتباس جواهر گونه و قدرنبدیده ای از یک رمان کالت، ریکار فوگسون هم با سبک و سیاق خاص خود مأموریتش را به کمال انجام داده است.» امپایر هم درباره آن نوشت: «همچنان سیلو، سریالی درگیر کننده و جذاب است که شما را به این اندیشه وامی دارد که آیا دانه ای حقیقت در میان دروغ های یافت می شود؟»

نه به رضا؛ نه به عایشه

خبر تولید تاک شو بین المللی «ساعت صفر» با اجرای رشیدپور سال ۱۴۰۲ منتشر شد. زمان گذشت تا اینکه اردیبهشت امسال خبر رسید او در حال مذاکره با سه پلتفرم برای پخش آن است. نمی دانیم پس پرده چه گذشت و چرا این برنامه مجوز قانونی دریافت نکرد. در هر حال، اولین قسمت از برنامه به تازگی در یوتیوب منتشر شده و مخاطبان می توانند مصاحبه با عایشه گل (خواننده و بازیگر اهل ترکیه) را در کانال رضا رشیدپور تماشا کنند. او در این گفت و گو، تلاش دارد بخشی از زندگی شخصی عایشه گل را جوایا شود و به همین خاطر اجازه می گیرد تا درباره همسر ایرانی اش و مسائل دیگر ببرد. رشیدپور یک هدف مهم تر از دنبال می کند و آن واکاوی اشتراکات فرهنگی ایران و ترکیه است. تحلیل «ساعت صفر» را به بخش چند قسمت دیگر واگذار می کنیم؛ فعلاً مهم چیزی دیگر است؛ چرا این برنامه اجازه انتشار به شکل قانونی نیافت؟ چرا تلاش های رشیدپور برای کسب مجوز راه به جایی نبرد؟

عکس هفته

اتفاق هفته | رکوردشکنی گیشه

ایرنا نوشت: سینماهای کشور روز سه شنبه ۲۰ آذر، توانستند با ۳۳۲ هزار مخاطبی که طی سه هزار و ۷۱۰ سانس به تماشای فیلم ها نشستند، بهترین عملکرد پنج سال اخیر را به ثبت برسانند. گیشه در این روز به ۱۱ میلیارد و ۷۴۰ میلیون تومان رسید که رکوردی قابل قبول برای یک سه شنبه نیمه پها است. سینما بهترین آمار مخاطب روزانه خود را پس از سال ۹۸ به ثبت رساند. هر چند با توجه به نبود آمار فروش روزانه تا قبل از ۱۹۹۹، احتمالاً این میزان مخاطب، پس از سال ۷۹ سینماها به ثبت نرسیده که در این صورت، باید این آمار را یک رکوردشکنی پس از ۲۳ سال تصور کرد.

گمانه زنی هفته | غایبان اکنون

فیلم تیزر نوشت: بنظر می رسد غیر از احسان عبدی پور و رشید کاکاوند، قرار نیست شاهد بازگشت سایر مهمان های ثابت برنامه «کتاب باز» در «اکنون» باشیم. احسان عبدی پور، رشید کاکاوند، مجتبی شکوری و مسعود فراستی، مهمان های ثابت سروش صحت در «کتاب باز» بودند. حذف مسعود فراستی از «اکنون» دور از ذهن نیست اما مجتبی شکوری یکی از پرطرفدارترین آیتم ها را در «کتاب باز» داشت و مطمئن بودیم در «اکنون» هم حضور پیدا می کند. گویا غیبت او در این برنامه به محتویات پست اینستاگرامی آخرش برمی گردد. او در آن پست از مخاطبان به خاطر عدم صداقتش درباره بخشی از خاطراتش عذرخواهی کرده بود.

تربیان هفته

دقیقا دیروز و امروز چه فرقی داشت؟

قرار بود دیروز بازی استقلال و مس کرمان در جام حذفی بر گزار شود اما به دلیل آلودگی هوا و اعلام رسمی هیات فوتبال تهران، این بازی و همه بازی‌های رسمی استان تا پایان هفته لغو شد. البته گفته می‌شد به دلیل اینکه فیفا اجازه می‌دهد تا بازی‌های تحت نظر این نهاد تا وقتی شاخص آلودگی به ۲۰۰ نرسیده بر گزار شود اما در نهایت با تصمیم وزیر ورزش این بازی لغو شد. خیلی زود اما خبر رسید که قرار است این بازی امروز یعنی پنجشنبه بر گزار شود. در نهایت هم اعلام شد که تماشاگران نمی‌توانند برای تماشای این بازی در استادیوم حضور پیدا کنند! می‌بینید برای یک بازی چند نهاد تصمیم گرفته‌اند؟ هیات فوتبال استان تهران بازی را تا پایان هفته لغو می‌کند. با قوانین فیفا اما این بازی می‌تواند بر گزار شود و مدیران استقلال هم همین عقیده را داشتند اما وزیر ورزش تصمیم به لغو بازی می‌گیرد! رئیس فدراسیون برای تغییر عقیده وزیر ورزش با او تماس می‌گیرد و در نهایت فدراسیون فوتبال و وزارت ورزش به تفاهم می‌رسند که بازی امروز بر گزار شود. اما این هم پایان کار نبود و سازمان لیگ تصمیم گرفت به جهت کاهش تردد و جلوگیری از افزایش آلاینده‌ها، همسو با سیاست‌های دولت، این بازی را بدون تماشاگر بر گزار کند! البته بد نیست که هر کس یک گوشه کار را جمع کند تا بازی بر گزار شود! اما سوال این است که با توجه به اینکه آلودگی هوای تهران در روز پنجشنبه فرقی با هوای چهارشنبه ندارد، چرا بازی همان روز چهارشنبه بر گزار نشد؟ حتما باید هزینه یک روز اردو و هتل اضافه را به تیم‌ها تحمیل می‌کردید؟

عملیات نجات گاریدو موفق بود

در یک بازی سخت که می‌توانست

سر نوشت سرمربی پرسپولیس را عوض کند، این تیم ملوان را برد

در دیداری معوقه از هفته هشتم لیگ‌بر تر فوتبال ایران دو تیم ملوان بندرانزلی و پرسپولیس در ورزشگاه سیروس قایقران به مصاف یکدیگر رفتند که این مسابقه در پایان با پیروزی ۲ بر یک سرخ‌ها خاتمه پیدا کرد و شاگردان گاریدو با این پیروزی توانستند بار دیگر طعم شیرین امتیاز را در لیگ بجشند. پرسپولیس که پیش از این مسابقه در بازی با نساجی با نتیجه یک بر صفر شکست خورده بود، توانست با این پیروزی پیش از الکلاسیکوی فوتبال ایران وضعیتش را بهتر کند و در طرف مقابل تیم مازیار زارع هم به واسطه این شکست در رده چهارم جدول پشت سر سرخ‌ها باقی ماند.

این بازی که با سوت احمد محمدی آغاز شد، در شروع جریان بازی به واسطه حضور پر شور هواداران ملوان به سود تیم میزبان بود و در دقیقه ۱۲، ارسال قائم اسلامی خواه از روی ضربه ایستگاهی یک موقعیت خطرناک را ایجاد کرد که ضربه سر محمدضارضایی را گندوز به شکل عالی برگشت داد. حملات ملوانی‌ها در این مسابقه ادامه داشت و همچنین در دقیقه ۱۷، یک موقعیت خوب دیگر برای ملوان به دست آمد؛ ارسال اسلامی خواه روی سر غندی‌پور فرود آمد اما این ضربه سر او با مهار گندوز همراه شد.

رفته رفته سرخ‌ها خودشان را در بازی با ملوان پیدا کردند و در یکی از معدود موقعیت‌های خطرناک پرسپولیس در نیمه اول، در دقیقه ۳۵ حرکت امیری از سمت چپ با دفع ناقص باقری همراه شد و شوت محکم اورنوف را حبیب فرعباسی دفع کرد تا جدی ترین فرصت سرخ‌ها از دست برود. با شروع نیمه دوم، پرسپولیس کنترل جریان بازی را در دست گرفت و حتی دقیقه ۴۹، حمله خوب سرخ‌ها از سمت چپ با یک شوت خطرناک همراه شد که البته ملوانی‌ها مقابل این ضربه ایستادگی کردند. در دقیقه ۵۹ اتفاقی رخ داد که پرسپولیسی‌ها هر گز انتظارش را نداشتند؛ ملوان روی یک ضدحمله با حرکت پا به توپ عمری صاحب ضربه ایستگاهی شد. قائم اسلامی خواه که ضربات کاشته قبلی را اسانتر کرده بود، این بار با پای چپ مستقیم ضربه زد و توپ بعد از برخورد به زمین وارد دروازه گندوز شد.

پس از این گل وضعیت پرسپولیس بسیار متفاوت بود و عناصر تهاجمی این تیم بالاخره ققت در زدن ضربات آخر را چاشنی شوت‌های خود کردند و خیلی زود ۵دقیقه بعد از دریافت گل اول، توسط سروش رفیعی به گل تساوی رسیدند؛ پرسپولیس بعد از دریافت گل به طور همه جانبه

سروش احیاشد بعد از چند هفته نیمکت‌نشینی پر حرف و حدیث، سروش

قبل از بازی گل گهر و تراکتور، تعدادی از هواداران پرسپولیس که از گاریدو ناامید شده بودند، به پیچ شخصی مهدی تار تار رفته و از او درخواست کردند که به این فضا بدش نیامده بود چند کامنت را لایک کرده بود. اما تیمش در خانه به تراکتور ۲ بر صفر باخت، آن هم در حالی که تراکتور بیش از یک نیمه را ۱۰نفره بازی کرده بود. و جالب تر اینکه هر دو گل تراکتور در دقایقی به ثمر رسید که این تیم ۱۰نفره بود. واکنش مهدی تار تار به این نتیجه از همه چیز جالب تر بود. او در نشست خبری گفت اخراج بازیکن تراکتور به سود آنها بود! راستش مشابه همین جمله را هم رضا عنایتی در زمانی که سرمربی پیکان بود گفته بود. عجیب اینکه تیم او هم مقابل تراکتور ۱۰ نفره شده بود و استاد گفته بود: «اخراج بازیکن تراکتور شیرازه تیمم را از هم پاشید. اگر بازیکن خودمان اخراج می‌شد خیلی شرایط بهتری داشتیم.» ما همان زمان هم با عنایتی کلی شوخی کردیم اما ظاهرا مربیان ایرانی برای هر اتفاق و هر نتیجه‌ای بهانه و توجیه پیدا می‌کنند و دست‌شان هیچوقت خالی نمی‌ماند. واقعا اگر اینطور است، اگر فکر می‌کنید ۱۰نفره شدن هر تیمی به ضرر حریف است، خب شما خودتان دست به کار شوید و رکب بزنید و تیم‌تان را قبل از حریف ۱۰ نفره کنید! این هم به نفع تیم شماس‌ت و هم شیرازه تیم حریف از هم می‌پاشد! اینطوری راحت می‌توانید در همه بازی‌ها برنده شوید و در نهایت قهرمان هم بشوید! با توجه به بضاعت فنی مربیان لیگ بر تر ی، ایده بدی نیست ها! به امتحانش می‌ارزد!

رفیعی به تدریج به روزهای خوش برگشته و در ترکیب محوطه ملوان با دفع ناقص مدافع این تیم همراه شد و سروش رفیعی با شسوت پای چپ خود درحالی که هیچ مزاحمی نداشت، دروازه فرعباسی را باز کرد. در دقیقه ۷۵ و در ادامه موج حملات پرسپولیس، ارسال بلند سعید صادقی از روی ضربه ایستگاهی با ضربه سر فرجی به تیرک عمودی دروازه خورد و سپس وارد دروازه ملوان شد و کاری هم از دست حبیب فرعباسی بر نیامد. شاگردان گاریدو دست بردار نبودند و در دقیقه ۸۰ پاس در عمق کنعانی برای علیپور موقعیت خوبی را ایجاد کرد اما شوت این مهاجم توسط فرعباسی مهار شد.

این بازی با نتیجه ۲ بر یک به سود پرسپولیس خاتمه پیدا کرد تا بدین ترتیب در پایان مسابقات هفته هشتم لیگ بر تر فوتبال ایران، پرسپولیس ۲۳ امتیازی شود و در رده سوم اختلافش را با صدر جدول به ۲ امتیاز برساند. ملوان نیز اکنون ۱۸ امتیازی باقی ماند و کماکان بنا به تقاض گل بهتر نسبت به فولاد در رده چهارم قرار گرفته است.

سروش احیاشد بعد از چند هفته نیمکت‌نشینی پر حرف و حدیث، سروش

روزگار ناخوش طارمی در اینتر

شاگردان سیمونه اینزاگی ششمین مسابقه خود در مرحله گروهی لیگ قهرمانان اروپا را برگزار کردند که آبی‌مشکی پوشان مقابل بایرلورکوزن، در واپسین لحظات باری مغلوب شدند و اولین گل اروپایی خود در فصل جدید را دریافت کردند تا به رتبه چهارم جدول سقوط کنند. همانند ۵ مسابقه قبلی اینتر در (UCL)، بازهم مهدی طارمی عضوی از ترکیب اصلی این تیم بود و اینزاگی به مهاجم ایرانی تیمش در کنار مارکوس تورام فرصت بازی داد. طارمی که در انتقالی پر سروصدا؛ پور تو راهی اینتر شد، در اردوی پیش‌فصل عملکردی خیره‌کننده داشت و نگاه‌ها را به سوی خود جلب کرد اما شرایط بعد از اتمام اردوی پیش‌فصل، کاملاً علیه ستاره ایرانی بوده و این بازیکن نتوانسته عملکرد قابل‌قبولی را از خود به جای بگذارد؛ هر چند باید اشاره داشت که مهدی طارمی در راه حضور در ترکیب اینتر رقابتی سرسختی چون لانوتارو مار تینس، مارکوس تورام و خواکین کورنا و مارکو آراتوویچ را در مقابل خود می‌بیند.

در حسرت گلزنی در سری A

اینزاگی از همان هفته نخست فصل جدید سری A به مهاجم ایرانی تیمش در ترکیب اینتر فرصت بازی داد تا شرایط او را بسنجد. انتظار می‌رفت که مهدی طارمی بعد از درخشش در تور پیش‌فصل، بتواند در سری A هم از فرصت ایجاد شده استفاده کند و بیش از پیش نظر مساعد سیمونه اینزاگی به خود را جلب کند اما شرایط مطابق انتظار طارمی پیش نرفته است. در ۱۴ مسابقه اینتر در فصل جدید سری A، طارمی در ۱۰ مسابقه حدود ۲۳۲ دقیقه فرصت بازی به‌دست آورده که هنوز نتوانسته گلی به ثمر برساند و تنها تأثیرگذاری مثبت او در هفته دوم مقابل لچه بود که توانست گل اول تیمش را بسازد.

شرایط در (UCL) هم علیه طارمی شد!

مهدی طارمی بعد از نمایش خوب اما بدون گلی که مقابل منچستر سیتی داشت، توانست در دوئل با ستاره سرخ بلگران نگاه‌ها را متوجه خود کند؛ به‌طوری‌که یک گل زد و ۲ گل هم برای تیمش ساخت تا عملکردی درخشان را از خود به جای گذاشته باشد. با این وجود، درخشش برابر ستاره سرخ بلگراد همانند یک جرقه کوچک بود؛ چرا که بعد از آن مسابقه، دیگر طارمی در رقابت‌های اروپایی هم نتوانست بدرخشد و در ۴ بازی پیاپی مقابل یانگ‌بویز، آرسنال، لایپزی و بایرلورکوزن ناکام در گلزنی یا حتی گل‌سازی بود.

حسرت ۷۱ روزه علیه ستاره بوشهری

طارمی بعد از درخشش خیره‌کننده‌ای که مقابل ستاره سرخ بلگراد داشت، در طول ۷۱ روز اخیر در ۹ مسابقه فرصت بازی در ترکیب اینتر را در سری A و لیگ قهرمانان اروپا به‌دست آورده اما نتوانسته از فرصت ایجاد شده بهره ببرد و گل بزند. اینتر در مسابقه بعدی خود روز دوشنبه بیست‌وششم آذره‌ما میهمان لاتزیو است که باید دید مهدی طارمی در این مسابقه حساس در سری A فرصت بازی به‌دست خواهد آورد و موفق به طلسم‌شکنی خواهد شد یا خیر.

منبع: فوتبال ۳۶۰

بایرن مونیخ، کیمیش را از دست می‌دهد؟

یاشوا کیمیش اخیراً گفته بود برای تعیین تکلیف آینده حرفه‌ای‌اش تا پایان فصل جاری صبر نخواهد کرد و در پنجره زمستانی پیش رو با بررسی تمام جوانب و شرایط، تصمیم خود را در این خصوص خواهد گرفت. نشریه «بیلد» آلمان با انتشار گزارشی مدعی شد؛ بایرن دیگر در تلاش نیست تا یاشوا کیمیش را متقاعد کند که دستمزد در خواستی‌اش به منظور تمدید قرارداد را کاهش دهد. مدیران باشگاه بایرن می‌دانند که باشگاه‌های بزرگ اروپایی، وضعیت کیمیش ۲۹ ساله را زیر نظر دارند و با توجه به این واقعیت که او تابستان پیش رو بازیکن آزاد خواهد بود، همین موضوع پذیرش کاهش دستمزد از سوی او را غیرواقعی می‌کند. کیمیش که انتظار نمی‌رود تا پیش از پایان سال جاری میلادی قراردادش را تمدید کند، از تاریخ اول ژانویه طبق قوانین می‌تواند به طور رسمی با باشگاه‌های دیگر وارد مذاکره شود که این امر موقعیت او را در مذاکرات با بایرن تقویت می‌کند. یاشوا کیمیش که در سال ۲۰۱۵ از لایپزیگ به بایرن مونیخ پیوست، تاکنون در ۴۱۲ بازی برای باواریایی‌ها به میدان رفته و در کنار به ثمر رساندن ۴۲ گل، ۱۰۹ پاس گل هم به نام خود ثبت کرده است.

لوئیس گارسیا سرمربی قطر شد

فدراسیون فوتبال قطر روز چهارشنبه به طور رسمی از قطع همکاری‌اش با مارکس لوپس سرمربی اسپانیایی خود خبر داد. این مربی ۶۲ ساله از سال ۲۰۲۳ هدایت عنابی‌ها را بر عهده داشت و این تیم را به قهرمانی در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ رساند. با اعلام رسمی فدراسیون فوتبال قطر؛ لوئیس گارسیا که دستیار مارکس لوپس در تیم ملی قطر بود، هدایت عنابی‌ها را بر عهده خواهد داشت. این مربی اسپانیایی پیش از این سابقه هدایت تیم اسپانیول را داشته، جایی که امار ۱۰ برد، ۷ تساوی و ۹ شکست را در ۲۶ بازی از خود بر جای گذاشت. تیم ملی قطر که اخیراً در دور سوم مرحله انتخابی جام جهانی ۲۰۲۶ در منطقه آسیا با نتیجه ۴ بر یک مغلوب ایران شد، در حال حاضر با ۷ امتیاز در رده چهارم جدول رده‌بندی این رقابت‌هاست و با ایران صدرنشین ۹ امتیاز اختلاف دارد.

حذف اولین تیم از لیگ قهرمانان اروپا

شش بازی طول کشید تا اولین تیم حذف شده از لیگ قهرمانان جدید مشخص شود. این تیم لایپزی بود که با شکست ۳-۲ مقابل استون ویلا از تورنمنت خداحافظی کرد، در حالی که تنها دو بازی دیگر باقی مانده و هیچ امتیازی در جدول ندارد. تیم بیست و چهارم، آخرین تیمی که به مرحله بعدی صعود می‌کند، اکنون ۷ امتیاز دارد. این مرحله برای لایپزی بیش بسیار سخت بود. در دو بازی اول، اتلتیکو مادرید و یوونتوس تیم ردبول را شکست دادند و در بازی سوم لیورپول با نتیجه یک بر صفر آن‌ها را در خانه شکست داد. در بازی چهارم، مسفر به اسکاتلند برای دیدار با سلتیک نیز با شکست همراه بود، همان‌طور که در ایتالیا مقابل اینتر نیز شکست خوردند. اکنون، مقابل استون ویلا به رهبری اوانی امری، با نتیجه ۳-۲ شکست خوردند و حذف آن‌ها تأیید شد. گل‌های جان مک‌گین، جان دوران و راس بارکلی برای تیم بیرمنگام به ثمر رسید. دو بازی تشریفاتی باقی مانده برای لایپزیش تقابل خانگی با اسپورتینگ لیسبون و روبرویی خارج از خانه با اشتورم گراتس اتریش است.

تأیید محرومیت فلیک از ۲ بازی بعدی بارسلونا

هانس فلیک به اعلام پنهانی علیه بارسا در بازی با بتیس که شنبه گذشته برگزار شد اعتراض شدیدی به‌دور کرد و با کارت قرمز جریمه شد. این اولین کارت قرمز دوران مربیگری فلیک بود. بارسلونا ۱۰ روز کاری فرصت داشت تا نسبت به این حکم به کمیته تجدیدنظر اعتراض کند. این حکم رسمی است: «کمیته انضباطی هانس فلیک را از دو بازی همراهی بارسلونا محروم کرده است. او نمی‌تواند در بازی‌های لیگ مقابل لگانس و اتلتیکو مادرید برگزار می‌شود، روی نیمکت بنشیند.» اما اعتراض بارسلونا فایده‌ای نداشت و کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال اسپانیا این فرجام‌خواهی را رد کرد. به این ترتیب سرمربی آلمانی آبی‌وآلاری‌ها در بازی یکشنبه مقابل لگانس در هفته هفدهم لالیگا (۲۵ آذر) و دیدار با اتلتیکومادرید در هفته هجدهم این رقابت‌ها (اول دی) نمی‌تواند روی نیمکت بارسا بنشیند.

برگزاری دیدار استقلال – مس کرمان بدون حضور تماشاگر

روابط عمومی سازمان لیگ فوتبال ایران نوشت: به جهت کاهش تردد و جلوگیری از افزایش آلاینده‌ها، همسو با سیاست‌های دولت دیدار استقلال – مس کرمان در مرحله نهم نهایی مسابقات فوتبال جام حذفی باشگاه‌های کشور از ساعت ۱۶:۱۵ روز پنجشنبه ۲۲ آذر ماه در ورزشگاه شهدای شهر قدس و بدون حضور تماشاگران برگزار می‌شود. همچنین تمامی دیدارهای لیگ‌های کشوری روز پنجشنبه در استان تهران بدون حضور تماشاگر بر گزار خواهد شد.

در خواست استقلال برای افزایش سهمیه خارجی

با حضور جوتل کوچو تعداد بازیکنان خارجی استقلال به عدد هفت رسیده است. رافائل سیلوا، دیدیه اوندونگ، گائل کاکوتا، گوستاوو بلانکو، مسعود جوما، جلال الدین ماش‌لکیووف و حالا جوتل کوچو در فهرست بازیکنان خارجی استقلال حضور دارند. این در حالی است که برای حفظ سهمیه ۵+۱ لیگ بر تر، استقلال مجبور است یکی از بازیکنان خارجی خود را کنار بگذارد؛ چرا که ماش‌لکیووف به‌عنوان بازیکن آسیایی محاسبه می‌شود و این سهمیه را تکمیل کرده است. در این میان، استقلال به‌صورت رسمی درخواست افزایش سهمیه بازیکنان خارجی از ۵+۱ به ۶+۱ به فدراسیون فوتبال ارائه کرده است. اگر این درخواست تأیید شود، استقلال می‌تواند بدون نیاز به کنار گذاشتن بازیکنی، هر هفت بازیکن خارجی خود را حفظ کند. این تغییر سهمیه، در صورت تصویب، باعث می‌شود استقلال برای اولین بار در تاریخ لیگ بر تر، با سسه مهاجم خارجی وارد رقابت‌ها شود و دست موسمیانه برای چیدمان خط حمله کاملاً باز باشد. با این حال، اگر فدراسیون فوتبال با این درخواست موافقت نکند، به احتمال زیاد گوستاوو بلانکو قربانی این رقابت خواهد شد. هرچند اگر سهمیه بازیکنان خارجی به ۶+۱ افزایش یابد، ماندن مهاجم آرتزانتینی در تیم باز هم قطعی نخواهد بود و جدایی او نیز منوط به تصمیم موسمیانه است.

اتفاقات عجیب در دیدار جوانان چین و ایران

سایت رسمی فدراسیون فوتبال نوشت: دیدار تدارکاتی تیم‌های ملی فوتبال المپیک چین و جوانان ایران در حالی با نتیجه ۲ بر صفر به سود میزبان در شهر هایکو چین پایان یافت که تصمیمات داور مسابقه باعث تعجب بود. داوران چینی این مسابقه تحت تأثیر بازی فیزیکی میزبان، خطاهای مشهود بازیکنان چین را که برای حضور در مسابقات آتی، آماده می‌شوند نگرفت تا است که کل دوم چین روی صحنه مشکوک به خطا با تصمیم داور از روی نقطه پنهانی به ثمر رسید. بازی فیزیکی بازیکنان تیم چین که از لحاظ سنی برتر از جوانان فوتبال کشورمان هستند، باعث پارگی پیراهن تیم چند از بازیکنان شد. دومین دیدار تیم ملی جوانان ایران و المپیک چین در ۲۴ آذرماه برگزار می‌شود.

گزارش

«بی.ام.و» برای شانزدهمین قهرمانی روشن شد درخشش همزمان بلینگام، امباپه و وینیسیوس رؤیایی بود که برای رئال به واقعیت تبدیل شد

مشخص بود که این قرار است فرمولی برنده باشد. همه انتظار روزی را می‌کشیدند که مثلث BMW نشان دهند که به خاطر آنهاست که رئال مادرید توانسته است در آن روز بدرخشد و به خواسته‌اش در یک بازی مهم دست پیدا کند. و این روز بالاخره در برگامو از راه رسید، در دیداری که انتظارات بالا و حساسیت بسیار زیاد بود چون تیم حریف در سطح بسیار خوبی قرار داشت و مهم بود که شاگردان کارلو آنچلوتی در این دیدار مهم چه عملکردی را به نمایش خواهند گذاشت و چه واکنشی از خودشان نشان خواهند داد. این همان لحظه‌ای بود که رئال مادرید باید توسط این سه ستاره به اوج می‌رسید و از نامش محافظت می‌شد: جود بلینگام، کیلیان امباپه و وینیسیوس جونیور.

رئال مادرید در لحظه بسیار حساسی در لیگ قهرمانان توانست با سه گل از این سه بازیکن برنده شود. اولین گل سهم امباپه بود. شاگردان آنچلوتی شروع خوبی داشتند و براهمیم دپاز که در خط حمله به میدان رفته بود، توانست این ستاره فرانسوی را در جلوی خط حمله پیدا کند. گلی درخشان و نمایشی و دو موقعیت تک به تک با دروازه‌بان آتالانتا معنا مشخصی به برنامه اولیه آنچلوتی می‌داد: ارسال توپ از پشت دفاع آتالانتا و ایجاد آشوب در تیم گاسپرینی. همین باعث شد که بازی یک بر صفر به سود رئال شود، اما مصدومیت امباپه شرایط را سخت و این

درخشش را محو کرد. به ثمر رسیدن گل مساوی از سوی حریف در فاصله چند ثانیه پیش از به صدا در آمدن سوت پایان نیمه اول روی پنهانی‌ای که اولین شواصنی به حریف هدیه کرد باعث شد که رئال در شرایطی قرار بگیرد که به نظر می‌رسید فروپاشی خیلی به آنها نزدیک است، اما حالا نوبت وینیسیوس بود که ظاهر شود. این ستاره برزیلی که با پیش از آن زیاد در جریان بازی حضور داشت و بارها به نیمه زمین خودی عقب می‌کشید تا با بازیکنان حریف ایتالیایی پارگیری کند و فاصله‌ها را پوشش دهد، بالاخره توپی را روی ریباند به دست آورد و از این فرصت بهترین استفاده را کرد و موفق شد با شسوتی از پای چپش بار دیگر رئال را پیش ببرد.

زمانی که این برتری به دست آمد، زیاد طول نکشید که گل سوم رئال هم وارد دروازه حریف شد. این گل هم توسط بازیکنی به ثمر رسید که ستاره دیگر از مثلث BMW بود: بلینگام. این- بازیکن که یک بار دیگر بهترین بازیکن تیمش در زمین در جریان این بازی بود توانست بهترین استفاده را از پاسی که وینیسیوس برایش ارسال کرده بود بکند و با یک ضربه پایانی تند و تیز و دقیق بازی را ۳-۱ کرد. این ستاره انگلیسی پس از گلزنی در پنج دیدار متوالی

اندر کاکیت لذت «شاورما» خوردن!

صفحه ۱۴

۲۵۰ فیلم – شمارش معکوس – ۱۸

سگ‌ها و بو کسورا

هجدهمین قسمت از پاورقی جدید. گذری از ۲۵۰ فیلم مورد علاقه‌ام و در یک شمارش معکوس. شاید انتخاب مثلا ۱۰۰ فیلم معقول تر بود اما هر کاری کردم فهرستم کمتر از ۲۵۰ فیلم نشد. آن دسته از فیلم‌های ایرانی هم که به نظر من جذاب می‌آمدند، در لابه‌لای این نام‌های بزرگ تاریخ سینما ارائه می‌شوند. بسیاری از فیلم‌های بزرگ تاریخ سینما در این فهرست هستند و بسیاری هم نیستند اما به نظر من همین غیرقابل پیش‌بینی بودن این فهرست می‌تواند از نقاط قوتش باشد!امروز بیش از قبل به داخل کلوب صدتایی‌ها نفوذ می‌کنیم.

۸۳– اوج التهاب. گنگستری در خشان راتول والش با یک جیمس کاکتی بی همتا. داستان مردی خودشیفته و خطرناک که در رابطه‌ای عجیب با مادر و همسرش مورد تعقیب افبی‌آی قرار می‌گیرد، ضرب‌هنگ سریع و شگفت‌انگیز فیلم و کارگردانی صریح و خشن راتول والش موجب شده که فیلم ذره‌ای رنگ کهنگی نگیرد. فیلم هنوز هم روی پاست و فصل پایانی آن دیگر در حافظه هر دوستدار سینما نقش بسته است.

۸۲– سگ ولگرد. یک گانگستری ژاپنی که درست همان سال ساخت اوج التهاب ساخته می‌شود. داستان یک پلیس جوان در توکیو ملتنبه بعد از جنگ که اسلحه‌اش توسط یک دزد به سرقت می‌رود و عامل جنایت می‌شود و او برای پیدا کردن تبهکار تمام حاشیه جنوبی شهر را زیرپا می‌گذارد. فیلم از استایل خاص فیلم نوآرهای آمریکایی سود می‌برد اما در عین حال مضامین شرقی درباره گناه و ارزش زندگی در لابه‌لای فیلم قرار می‌گیرد. فصل زدوخورد طولانی کارا گاه (یا بازی توشیرو میفونه جوان) و تبهکار در یک جنگل حاشیه شهر نفسگیر و نمونه‌ای از سبک بصری امپراطور سینمای ژاپن است.

۸۱– پدر خوانده ۲. یک منظومه طولانی و پریچ و خم که به شکل متناوب داستان مایکل کورلونه در روزهای جانشینی پدر و همین‌طور تصاویر فلاش بک گونه از ورود خانواده ویتو کورلونه به آمریکا وتبدیل او به یک هیولای مافیایا را به تصویر می‌کشد. اینجا خبری از مارلون براندو نیست اما رابرت دونیرو در نقش جوانی‌های ویتو کورلونه توغای می‌کند. زیبایی‌های فیلم به فلاش بک‌های آن مربوط می‌شود و صحنه‌های معاصر، آن گرمای قسمت اول پدر خوانده را ندارند. پدرخوانده ۲ در مجموع فیلمی هیجان‌انگیز و جذاب است. Godfather2. 1974

۸۰– عجیب‌تر از بهشت. اولین فیلم جارموش حاوی لحظات جادویی از سبک این سینماگر تک رو است که در دیگر فیلم‌هایش هرگز با این اندازه و حجم نمایش داده نشدند. داستان یک دخترعمو و هفتاد سی به زندگی پسرعموی آمریکایی خود در نیویورک وارد می‌شود. در کشمکش با دنیای مرد جوان و دوست عجیبش و بعد از سوءتفاهم‌های اولیه به تدریج یک رابطه دوستانه بین این سه نفر شکل می‌گیرد که آکنده از حس زوال و تغزل است. فیلم تگاهی نوستالژیک به نیویورک دهه هفتاد و اوایل دهه هشتاد دارد. فیلمی معصومانه و جوانانه که با ساختار فریبنده‌اش (استفاده از ۸۰ فصل کوتاه که با فیدباوت در سببهای آن هم جدا می‌شوند) خاطره‌ای پاک نشدنی در ذهن تماشاگرانش بر جای می‌گذارد. Stranger than paradise.1983

۷۹– پیش از غروب. ملاقات دو قهرمان فیلم پیش از طلوع اثر مشهور دهه نودی ریچارد لینکلیتر در ۹ سال بعد. وقتی که هر دو نفر به مردان و زنانی بالغ با دغدغه‌های سیاسی و اجتماعی و شخصی بدل شده‌اند و در یک بعد از ظهر بهاری در پاریس همدیگر را می‌بینند و بی‌دغدغه با هم گپ می‌زنند و از همه چیز حرف می‌زنند و در عین حال خیابان‌های پاریس و کافه‌هایش را زیر پا می‌گذارند. فیلم نشان می‌دهد که سلیقه و حرف خوب و آدم‌های قشنگ چقدر راحت می‌توانند مواد لازم برای ساخت یک فیلم کم هزینه آونگارد را تامین کند.

7۸– استرومبولی. یکی از دستکم گرفته‌ترین فیلم‌های روبرتو روسلیني. یک دختر اهل اروپای شرقی بعد از ایام جنگ با یک ماهیگیر اهل جنوب ایتالیا و شبه جزیره استرومبولی آشنا می‌شود و عاشق می‌شود و خوش‌خیالانه همراه او به این جزیره زیبا اما به شدت سنتی می‌ی‌د. جزیره‌ای که به تدریج و پس از نمایش زیبایی‌های دل‌فریب زندگی ماهیگیران و دورنماهای مسحور کننده، او را همچون یک زندانی در یک محصور می‌کند. گرفتار در عقاید سنتی و محدود کننده همسر و اهالی جزیره و از آن سو تنها راه فرار عبور از قله آتشفشان استرومبولی است. فیلمی به شدت مذهبی و اسانددوستانه و حاصل دوران عشق ورزی روسلیني و اینگرید برگمن زیبا. Stromboli. 1950

۷۷– عشق در بعدازظهر. یکی از آن رمانس‌های درخشان و کمیک بیلی وایلدر که لقب «فسانه پریان کثیف» را با خود حمل می‌کنند. داستان بازیگوشی دختر یک کارآگاه در پاریس که خود را داخل پرونده پدرش درباره یک دون ژوان ثروتمند آمریکایی می‌کند که در هتل ریتس به اغوای بانوان پارissi مشغول است و دخترک ۱۸ ساله می‌رود تا این مرد پرمدعا را به زانو در بیاورد. فیلمی آکنده از سکانس‌های درخشان و دوبازی حیرت‌انگیز از گری کوپر ۶۰ ساله و ادری هپبورن ۲۶ ساله. و با یکی از زیباترین پایان بندی‌های تاریخ سینما.

7۶– گاو خشمگین. فیلم دینامیک و پراحساس مارتین اسکورسیزی از زندگی جیک لاموتا قهرمان بوکس حرفه‌ای و زندگی پر از خشونت و بی‌رحمی و تلخی و صعودش به بام بوکس جهان و افول خودیرانگیزآنهاش که در نهایت به مطالعه‌ای در رفتار و زندگی مرد معاصر آمریکایی بدل می‌شود. رابرت دونیرو در نقش یک بوکسور حرفه‌ای کم‌تظیر است و شاید بهترین نقش آفرینی عمر خود را نمایش می‌دهد. برخی سکانس‌های فیلم درس‌هایی از تدوین و میزانشن و فیلمبرداری هستند.

Raging bull. 1980

داستان صدف

همان داستان سینماست

آرزوهای بر بادرفته یک باز یگر

آنچه بر صدف اسپهبدی در سه سال اخیر گذشته نمونه‌ای آشکار از شرایط سینمای ماست. دختر جوانی که در عرصه بازیگری وارد شد و برایش بازیگری انقدر مهم بود که برای ایفای نقش در اولین فیلم یک کارگردان جوان ۲۵ کیلو وزن کم کرد و شبی ده کیلومتر پیاده‌روی می‌کرد تا به وزن مورد نظر برسد. آنقدر در نقش خود در قالب یک زن معناته و تکیده در خشید که سیمغر بلورین بازیگری از جشنواره فجر را به دست آورد و همه را شگفت‌زده کرد. اما این درخشش هم‌زمان شده بود با خیمه سخت کرنا بر کشور و از آن سو تغییر ایده‌های سیاستی در اداره سینمای کشور و قهر و غضبی که بین مسئولین و سینماگران رخ داده بود و نتیجه‌اش افول ناگهانی سینمای اجتماعی بود. و او که سال‌ها تا ۲۸ سالگی سعی کرده بود نقش مناسبی برای ایده‌آل‌هایش در عرصه سینما و بازیگری پیدا کند حیرت‌زده می‌دید که سینمای ایران چه چرخش عجیبی را در حال تجربه کردن است. او تا کی می‌توانست مقاومت کند؟ به تئاتر پناه آورد و چند کار سخت نمایشی را از سر گذراند و در نهایت او داد. واداد به نقش‌های فرعی با دستمزدهای بالا در کمدی‌های زنجیره‌ای و صنعتی. استعداد درجه یکی مثل خانم اسپهبدی حالا در سه کمدی پر فروش صنعتی روی پرده ظاهر شده است. در هر سه تا در نقش‌های مکمل چرا که اصلا در این نوع سینمای کمدی جای چندانی برای بازیگران زن در نقش‌های اصلی نیست. قیف، هتل و هفتادسی. در این سه تا کمدی او بارضا عطاران، پژمان جمشیدی و هوتن شکیبا و بهرام افشاری همبازی شده است و بازیگران زنی مثل الهه حصاری و ریمارامین فرو…از این سه فیلم دوتایشان بسیار پرفروش بوده‌اند و هفتاد سی شاید بتواند نقیب فسیل در عنوان پرفروش ترین فیلم تاریخ سینمای ایران بشود. صدف اسپهبدی بازی در سریال پلیسی بازنده را هم امتحان کرد. در کنار علیرضا کمالی. آنجا هم نقش مکمل داشت و شاهد ایفای نقش‌های اصلی زن توسط سارا بهرامی بود. نمی‌دانم بر نامه‌های آینده خانم اسپهبدی چیست. اما فعلا در نقش‌هایی ظاهر می‌شود که نیاز به آن تمرینات سخت و رژیم گرفتن و مطالعه کاراکتر و این چیزها ندارد. تنها انتظار از او این است که سر حال و قیراق روی صحنه حاضر شود لباس‌های قشنگ بپوشد و دیالوگ‌هایش را بدون تپق ادا کند و دستمزدهای راحت بگیرد. میزان کارایی این دستمزدها را هم در تنوع لباس‌های گران‌قیمت که اسپهبدی در مراسم فرش‌های قرمز بر تن می‌کند و بی‌تفاوتی‌اش در بازگشت همه آن ۲۵ کیلو را می‌توانیم ارزیابی کنیم. این هم یک نوع زندگی است.

فلا جایی برای پیر مردها هست

هفت یک | کوین دی‌بروینه حدودا یک دهه است که جزو درخشان‌ترین ستاره‌های آسمان پرستاره لیگ برتر محسوب می‌شود و شاید بهترین و به قطع خلاق‌ترین و تعیین‌کننده‌ترین بازیکن در نسل خود بوده باشد. او همچنین اغلب چهره سرنوشت‌ساز لیگ نیز بوده، با این حال، در کمتر از چند ماه قرار است بدون هیچ مداخله‌ای از تیم خود برود.

قرارداد اخیر او، که احتمالا گران‌ترین قرارداد در تاریخ فوتبال انگلیس است، در ژوئن به پایان می‌رسد. با این حال باشگاه او هیچ عجله‌ای برای بستن قرارداد جدید ندارد و این طور که به نظر می‌رسد می‌توان گفت احتمال خروج کوین دی‌بروینه از منچستر سیتی بسیار بیشتر از احتمال ماندن او در این باشگاه هست.

او تنها بازیکنی نیست که چنین شرایطی دارد. در حالی که دی‌بروینه آشکارا در مورد عدم مذاکره بر سر یک قرارداد جدید با منچستر سیتی بی‌تفاوت است- و این زمانی مشخص شد که او این هفته گفت: «گران نیستم» که این‌موضوع گویای این است که او با بازگشت از مصدومیت هر گونه فکر کردن در مورد آینده‌اش را کنار گذاشته است- محمد صلاح با لیورپول راهی متفاوت در پیش گرفته است. رویکرد صلاح در رابطه با این‌ن قضیه به شکل چند پلتفرمی بود، که حرکتی تحسین‌برانگیز است؛ و او حتی اگر قرارداد جدیدی امضا نکند، تخصص خوبی در تجارت شود. اولین حرکت او در این اوضاع در سپتامبر و به صورت زنده

ده سال پیش همین روزها

وقتی آماده تر حیم سینما بودیم

ده سال پیش در سال ۱۳۹۳ همه در این باور بودیم که سینمای ایران در حال تجربه یک افول وحشتناک است. ترکش‌های سال ۸۸ و همین‌طور سیطره سینمای آپارتمانی نفس سینمای ایران را گرفته بود. در یک نزول باورنکردنی کل تماشاگران سینمای ایران در سال ۱۳۹۳ به کمی بیشتر از ۱۲ میلیون رسیده بود. سیر نزولی تماشاگران سینما که از میانه دهه هشتاد شروع شده بود هنوز ادامه داشت. تعداد بلیت‌های فروخته شده در سال‌های ۸۶ (۱۴ میلیون بلیت)، ۸۷ (۱۵ میلیون بلیت) ۸۸ (۱۸ میلیون بلیت) ۸۹ (۱۰ میلیون بلیت) ۹۰ (۱۲ میلیون بلیت) ۹۱ (۹ میلیون بلیت) ۹۲ (۹ میلیون بلیت) بود. این بحران طولانی نفس سینما و سالن‌های سینما را گرفته بود. سینما در حال تبدیل شدن به یک پدیده فرعی بود… شهرموش‌های دو تنها فیلمی است که توانسته در سال ۱۳۹۳ بالای دو میلیون تماشاگر را به سینماها بیاورد و بقیه فیلم‌های پر فروش مثل طبقه حساس و رد کارپت و آتش بس ۲ و معراجی‌ها زیر یک میلیون تماشاگر را راهی سینماها کرده بودند. دقیقا ده سال قبل. در جشنواره فجر آن سال در بهمن سال ۱۳۹۳ این افت تمام شاخه‌ها را باز هم می‌توانید رصد کنید: بهترین فیلم رخ دیوانه در رقابت با خداحافظی طولانی و دوران عاشقی!

اما این دورنمای کدر در سال ۱۳۹۴ به هم خورد. نه به خاطر اکران سال ۹۴ بلکه به خاطر تولید انبوهی فیلم متفاوت در سال ۱۳۹۴ و افتتاح تدریجی پردیس‌های بزرگ سینمایی. در جشنواره بهمن سال ۹۴ بود که شما می‌توانستید تغییر و تحول سریع در سید محصولات سینمایی را احساس کنید. شاید به خاطر آنکه در تغییر و تحولات سیاسی نوعی گشایش اقتصادی هم در راه بود و سینما احساس کرده بود. دوران ساخت مال‌های بزرگ تجاری است با سالن‌های سینمایی متعدد و آمادگی برای میزبانی از برندهای بزرگ پوشاک و عطر و لوازم خانگی. در این فضاست که سینما هم روی خوش خود را در جشنواره سال ۹۴ نشان می‌دهد؛ وقتی که در جشنواره فیلم‌هایی مثل نفس، ابد و یکروز، اژدهاوار می‌شود، سیانور، ایستاده در غبار، محمد رسول الله، فروشنده، بادپارگرد و…اکران شدند و در اکران عمومی سال ۹۵، فیلم‌هایی مثل ابد و یکروز و فروشنده تماشاگر بالای دو میلیون نفر را تجربه کردند در کنار کمدی‌هایی مثل ۵۰ کیلو آلبالو و سلام بمبئی، و من سالوادور نیستم. فیلم فروشنده عنوان پرفروش‌ترین فیلم سال را هم به خود اختصاص داد. و تعداد بلیت‌های فروخته شده به بالای ۲۵ میلیون نفر رسید. یعنی به ناگاه تعداد تماشاگر سینمای ایران در وفور فیلم‌های خوب دو برابر شد. ۱۰۰ درصد افزایش فروش. سالی که همه دوستداران سینما با هر سلیقه‌ای فیلم مورد علاقه خود را روی پرده پیدا می‌کردند. از درام‌های اجتماعی تا کمدی‌های بزن ببوک و ناکم. از شهاب حسینی و ترانه تا پژمان جمشیدی و هستی مهدوی و آزاده صمدی.

کمدی‌های خوب هم

داشته‌ایم

پشت پرده گلابه‌های این روزها

در مورد سینمای کمدی و استیلی آن بر بدنه سینمای ایران این روزها انتقادات فراوانی به چشم می‌خورد. اما اول بگویم که این سینما برای گذراندن اوقات فراغت مردم تفریح بدی نیست. مشکل اینجاست که سطح این تفریح کم هزینه، پایین است. نمی‌خواهیم منته به خشخاش بگذاریم اما از این منظر این کمدی‌ها هیچ راهی به سمت نمایش مفهوم و یا معنای خاصی ندارند و عمده اثری‌شان روی سوءتفاهمات روابط مرد و زن و آنچه به شوخی جنسی مشهور شده می‌شود. شخصاً در سینمای ایران کمدی خوب زیاد دیده‌ام. بگذارید اینجا برایتان مرور کنم: اجار، نه‌نشین، همام، مامان، سن پترزبورگ، پسر آدم دختر حوا، مصادره، لیلی با من است، ورود آقایان ممنوع، نهنگ عنبر یک ودو، تگزاس ۲، ضد گلوله، دراکولا… در اکثر این کمدی‌ها نقش‌های بسیار خوبی برای خانم‌ها نوشته شده بودند. مثلاً مهناز افشار و ویسکا آسایش در نهنگ عنبر یک و دو (یکی از دستکم گرفته شده‌ترین کمدی‌های سینمای ایران) گلاب آدینه در همام مامان، باز هم مهناز افشار پسر آدم دختر حوا (با مواضع سیاسی خانم افشار کاری نداریم اما ایشان بخصوص در عرصه کمدی بازیگر قالبی بودند). گذشته از این‌ن در تمام این کمدی‌ها یکی دو مفهوم مرکزی وجود دارند که به شکلی مستقیم و یا غیرمستقیم به یک جامعه جوشان و پرتلاطم و تناقض‌هایش اشاره داشتند. خوب در میان کمدی‌های پرفروش پنج شش سال گذشته این مسئله غایب بوده است مگر این که ایده مرکزی فسیل و تغییر ناگهانی ارزش‌های جامعه در حالیکه ذات آدم‌ها تغییری نکرده را به عنوان یک مفهوم مرکزی در نظر بگیریم و از آن ستایش کنیم. در واقع جز فسیل که اشاره‌ای به برخی مفاهیم تنش ساز اجتماعی این سال‌ها می‌کند بقیه کمدی‌ها روی کینه جویی‌های اجتماعی هم در مورد تعارض طبقه متوسط با طبقه سنتی، شوخی‌های جنسی کلیشه‌ای مثل قرار گرفتن مرمتال در موقعیت‌های خانمانسوز و کمی رقص مردانه و از این چیزها و البته استفاده از فرهنگ لغات لمپن‌ها و خرده فرهنگ‌های حاشیه شهر و ایجاد همان دوقطبی‌های دهه چهل و پنجاه در مورد ثروتمند اراسته و جنوب شهری زبر و زنگ و از این طور چیزها.

عجایب گلدن گلوب

۱. قطعاً بیشترین میزان توجه دنبال کنندگان گلدن گلوب امسال به موزیکال جسورانه «میلیا پرز» جدیدترین ساخته ژاک اودیبار تعلق دارد. فیلمی که برخلاف تصورات، به‌شدت تحویل گرفته شد و با ۱۰ نامزدی، پیشتاز جوایز امسال است. مقایسه این میزان اقبال با فیلم پرافتخار سال یعنی «آنورا» که در کن حسابی درخشید و طی ۲۴ ساعت گذشته موفق شد تا بهترین فیلم منتقدان لس آنجلس ۲۰۲۴ باشد اما تنها نامزد ۵ شاخه گلدن گلوب شد، تعجب بسیاری را برانگیخته است.

۲. تاریخ‌سازی گلدن گلوب سال آینده، متوجه انیمیشن «بات وحشی» است که با ۴ نامزدی، توانست رکورد بیشترین نامزدی یک انیمیشن در جوایز گلدن گلوب را بشکند و برخلاف انتظارات، یک افتخار آفرینی بزرگ را برای خود رقم بزند. انیمیشنی که امسال از شانس به‌مراتب بیشتری نسبت به فصل دوم «مونا» و «درون و بیرون» برخوردار است.

۳. قطعاً گلدن گلوب هشتادودوم برای طرفداران پلاک‌باستر «تلماسه»، یک دوره تلخ خواهد بود. فیلم برهیاوهی که برخلاف انتظارها، تنها ۲ نامزدی که یکی از آنها در شاخه موسیقی است، به دست آورد و تعجب فراوانی را برانگیخت. مقایسه میزان اقبال به این فیلم در قیاس با فیلمی چون «شور» که در ۴ شاخه نامزد شده، بسیار عجیب به نظر می‌رسد.

فیلم «ماده» که در کن امسال، توجهات بسیاری را به خود معطوف کرد، در گزینشی عجیب، در شاخه بهترین کمدی موزیکال نامزد شده است.

۴. فیلم «ماده» که در کن امسال، توجهات بسیاری را به خود معطوف کرد، در گزینشی عجیب، در شاخه بهترین کمدی موزیکال نامزد شده است. یک درام بر تگانه که آلمان‌هایی از سینمای وحشت را در خود دارد، حالا در یک انتخاب عجیب، در شاخه کمدی موزیکال نامزد شده است. این انتخاب گلدن گلوب طی ساعات اخیر، با باز تاب منفی رسانه‌های بین‌المللی بسیاری مواجه گشته و به سوژه سرگرمی منتقدان این جایزه تبدیل شده است.

۵. فیلم «شور» حداقل تا اینجا، خاطره خوبی از گلدن گلوب هشتادودوم دارد. فیلمی که برخلاف انتظارها در ۴ رشته نامزد شد و خاطرات سال گذشته «باربی» را تکرار کرد. تم زنانه و موزیکال فیلم سبب شده تا این فیلم از همان زمان اکران، با «باربی» مقایسه شود و هم‌زمانی نمایشش با فیلم «گلادیا تور ۲» مختلط را به یاد دوقطبی اکران «باربی» و «اوپنهایمر» بباندازد. حالا «شور»، بسیار فراتر از تصور، در ۴ شاخه نامزد شده است که باید دید موفق خواهد شد مانند «باربی» به ۲ جایزه گلدن گلوب برسد و افتخار آفرین ظاهر شود یا افتخار آفرینی‌اش به همین میزان خلاصه خواهد شد.

کمترین تعداد این بازیکنان از سال ۲۰۰۸ است. از آنجایی که باشگاه‌های انگلیس ملو از داده شده‌اند، بازی‌ها سریع‌تر و مالکان هوشمندتر شده‌اند، نتیجه این شده است که فوئبال در انگلیس بازی بازیکنان جوان است.

برخی از پژوهش‌گران به این‌ن نتیجه رسیده‌اند که با وجود این که بازیکنان بعد از ۳۰ سالگی از لحاظ فیزیکی افت می‌کنند اما از لحاظ «فنی- تاکتیکی» به‌خوبی گذشته باقی می‌مانند و یا حتی بهتر می‌شوند. بر حسب اتفاق، کریسم بنزما، رابرت لواندوفسکی، الویه ژیرو و البته لازم به ذکر نیست، کریستیانو رونالدو و لیونل مسی، همه در اوج دوران بازی خود در میانه و حتی اواخر دهه چهارم زندگی خود به بازی ادامه دادند. با توجه به پیشرفت‌هایی که در زمینه تغذیه، آمادگی بدنی و ریکاوری شاهد آن هستیم، این موضوع نباید موجب تعجب کسی شود. شواهد عینی زیادی وجود دارد که نشان می‌دهد در گذشته بازیکنان زودتر پیر می‌شدند.

پس این گرهی است که لیورپول و منچستر سیتی باید باز کنند. سُنْتُ یک چیز می‌گوید و علم چیز دیگری. همه با هیچ کدام از این صحبت‌ها ممکن است در مورد صلاح و دی بروینه صادق باشند یا نباشند. هر دو بازیکن از لحاظ پتانسیل مالی در اوج و از لحاظ فیزیکی احتمالا در افول هستند. اینکه چقدر در این شیب افول رو به پایین حرکت کرده‌اند، تا حدی قابل تخمین است ولی دقیقاً قابل اندازه‌گیری نیست.

اروپا در سال ۲۰۱۶ بود. در حالی که لوکا مودریچ در چهارشنبه اخیر باز هم در لیگ قهرمانان اروپا بازی کرد. جالب این است که سن مودریچ یک ماه از رونی بیشتر است.

با این حال، اکثر باشگاه‌ها این اصل را که اغلب- و شاید به اشتباه - به باب پیژلی نسبت داده می‌شود، دنبال می‌کنند که بهتر است «شخص دیگری شاه افت بازیکنان باشد». البته این موضوع در عمل معمولاً به شکل دستورالعمل تجلی پیدا می‌کند تا قانون. منچستر یونایتد در سال ۲۰۰۹ تصمیم گرفت که دیگر برای بازیکنانی که بیش از ۲۶ سال سن دارند، هزینه قابل توجهی پرداخت نخواهد کرد. البته با توجه به این که در مورد یونایتد صحبت می‌کنیم، این موضوع آن قدر طول نکشید. آرسن ونگر در آخرین سال‌هایش در آرسنال اعلام کرد که به بازیکنانی که بیش از ۳۲ سال سن دارند، تنها قراردادهای یک ساله ارائه می‌دهد، که این موضوع هم استثنائات زیادی داشت.

در دو سال اخیر هزینه هتگفتی برای گردآوری جوان‌ترین تیم لیگ برتر پرداخته است؛ تنها یک بازیکن هست که بیش از ۲۶ سال سن دارند، هزینه قابل توجهی برای دیدن چنین منظره‌ای پرداخت کنند. در فوتبال همیشه این مشکل مطرح بوده است که با بازیکنانی که به سال‌های آخر دوران حرفه‌ای خود نزدیک می‌شوند، چه باید کرد. ایسان گراهام، مدیر سابق استعدادهای لیور پول، در کتابش، چگونه قهرمان لیگ برتر شویم، نوشته است که حقوق بازیکنان معمولاً در ۲۹ سالگی به بیشترین حد نصاب خود می‌رسد و بازیکنان زمانی که به سن صلاح و دی‌بروینه می‌رسند، در اوج پتانسیل در آمد خود هستند.

مشکل این است که عملکرد بازیکنان در خلاف جهت این رشد در آمدی حرکت می‌کند. پیری در هر فرد متفاوت است؛ مدت زمانی که دوران بازی یک بازیکن طول می‌کشد به اندازه‌ای برای هر فرد متفاوت است که پیش‌بینی آن بسیار سخت است که ساله در لیگ برتر بازی کردند، که این

خوبی هستند، هر دو استعداد درخخش در بازی را دارند. هر دو هنوز توانایی تغییر سرنوشت بازی و یا حتی فصل را آن طور که می‌خواهند، دارند و در هیچ کدام، از لحاظ فیزیکی، نشانه‌ای از زوال دیده نمی‌شود.

البته به هر حال این دو بازیکن هم انسان هستند و دیر یا زود افت خواهند کرد. این امر باعث شده که باشگاه‌های این دو بازیکن در شرایط بلا تکلیفی قرار بگیرند. بیرون کردن یک اسطوره مدرن از باشگاه غیر قابل تصور است ولی هم لیورپول و هم منچستر سیتی هر دو می‌دانند که بالاخره خورشید غروب خواهد کرد و حاضر نیستند که سالی ۱۵ میلیون پوند (۱۹ میلیون دلار) برای دیدن چنین منظره‌ای پرداخت کنند. در فوتبال همیشه این مشکل مطرح بوده است که با بازیکنانی که به سال‌های آخر دوران حرفه‌ای خود نزدیک می‌شوند، چه باید کرد. ایسان گراهام، مدیر سابق استعدادهای لیور پول، در کتابش، چگونه قهرمان لیگ برتر شویم، نوشته است که حقوق بازیکنان معمولاً در ۲۹ سالگی به بیشترین حد نصاب خود می‌رسد و بازیکنان زمانی که به سن صلاح و دی‌بروینه می‌رسند، در اوج پتانسیل در آمد خود هستند.

مشکل این است که عملکرد بازیکنان در خلاف جهت این رشد در آمدی حرکت می‌کند. پیری در هر فرد متفاوت است؛ مدت زمانی که دوران بازی یک بازیکن طول می‌کشد به اندازه‌ای برای هر فرد متفاوت است که پیش‌بینی آن بسیار سخت است که ساله در لیگ برتر بازی کردند، که این

سورژه هفته کتابخانه‌های پُر بار

ابراهیم افشار

من به قربان پیراهن طلسمات بروم

۱ عین بچه‌ای که مادرش را گم کرده است توی هیاهوی موتوری‌های خیابون سپه ایستادام و چشمم به درختان سر به فلک کشیده محوطه موزه ملک، منگنه شده‌است. ماشین‌ها بوق پشت بوق می‌زنند انگاری که کلاه پدرشان را باد برده‌است و هوا قابل استنشاق نیست. در چنین افسرده‌شهری، دارم به این فکر می‌کنم که به راستی آدمی چقدر پیچیده و متنوع و غیرقابل سنجش است. یکی‌اش می‌شود حسین ملک که تمام دار و ندار زندگی‌اش را وقف می‌کند و برای نشان دادن تمدن وطنش، موزه و کتابخانه‌ای به این عظمت می‌سازد و در عوض سلاطینی گمنام از همین ملک هم پیدا شدند که در این سال‌ها انتیک‌ترین گنجینه‌های به جا مانده از زیر خاک سرزمین مادری‌شان را به هزار لطف‌ای‌الحیلی از مملکت خارج و به کلکسیونرهای خارجی فروختند. در هوای خاکستری خیابان سپه، که موتوری‌ها از روی سرم و ویراژ می‌دهند و می‌گذرند دارم به این فکر می‌کنم که من با این آهنسرا و این وحشت‌کده هیچ قرابتی ندارم و کاش در طویله اسبان نفیس حاج‌حسین ملک در باغ صبا، چوپانی بیش نبودم و نفس به نفس آن مرد می‌زی‌بستم. کاش الان می‌دیدم که آقای ملک روبه‌رویم ایستاده‌است. حتماً ازش می‌پرسیدم آقاچان از میان ۶۸۴۰ نسخه خطی که در کتابخانه‌ات به یادگار گذاشتی من عاشق آن جزئی از قرآن کریم که روی پوست آهو نوشته شده و متعلق به قرن دوم هجری قمری و منسوب به امام‌حسن (ع) است. من آن آهو را در کدام دشت‌های ایران باید پیدا کنم؟ من دوست داشتم آن تمبر بابو که گم کنم که در سال ۱۳۳۸ به قیمت ۱۸ هزار تومان –یعنی به بهای روز چند منزل– خریدی تا موزه‌ات را کمال ببخشی. من فقط می‌خواستم آن تمبر یک و دو شاهی را که مربوط به زمان تاج‌گذاری احمدشاه (با سورشارژ پوشهر در تصرف انگلیس) است بو کنم. من فقط می‌خواستم به جای

احد بابایی منیر

فروغ، ما را می‌گفت!

۱ اهل تبریز بود. پدرش «میرزاصادق» تحویل‌دار ناصرالدین‌میرزا– ولیعهد –بود، پسر – میرزا محمدعلی‌خان –ولی، سری پرپاد داشت و دلی دریایی! در آستانه مشروطیت همراه با کربلایی علی مسیو حسن تقی‌زاده و محمودغنی‌زاده مخفل «مرکز غیبی» را بنا نهاد پیش‌ترها، کتا‌بفروشی.

«تربیت» را تالسیس کرده بود نامی‌که بعدها به نام‌خانوادگی‌اش تبدیل شد. با کودتای محمدعلی‌شاه و به‌توپ‌بسته شدن مجلس، و یورش سربازان شاه به تبریز، کتابخانه‌اش غارت‌شده‌بود. به آتش کشیده‌شد. درداد۱۲۸۷ آغاز دربره‌ی‌های میرزا محمدعلی‌خان تربیت بود: از تبریز به یادکوبه از یادکوبه به وین از وین به پاریس و از پاریس به لندن!

در اواخر پاییز همان سال از لندن به استانبول رفت و با دیگر مهاجران مشروطه‌خواه، در «انجمن سعادت» به فعالیت پرداخت. فتح تهران در تیسر ۱۲۸۸ لباس دربردی را از تن «تربیت» کند و قیای «کالت» بر او پوشانید.

همه اینها به کنار، آنچه از تربیت به یساذگار ماند – گیرم که خیلی‌ها اصلاً شاید میرزا محمدعلی‌خان را نشناختند! – «نخستین کتابخانه عمومی مدرن» این دیار است در میدان دانشسرای تبریز. سال‌هاست که از تبریز پرت شده‌ام به

حمید رستمی

بهشت گمشده!

۱ وارد اتاق که شدم یک بهشت برین بود بهشتی وعده داده شده در کتاب‌های آسمانی، بهشتی با می در بر و جام در کف و معشوق به کام، یک چهاردیواری فاغذی که با قفسه‌های چوبی از کف تا سقف بالا رفته و بوی چوب و کاغذ تومامن به مشام می‌رسد. یک کتابخانه جمع‌وجور و ۶-۵ طبقه که هر ضلع اتاق را به آن یکی وصل می‌کند و ساعات‌ها می‌توانی خودت را در آن اسیر کنی و چشم بگردانی و بزرگان ادبیات را به نظاره بنشینی! در همان قفسه اول، سمت راست، دم‌در، یک قفسه کامل به آثار چخوف اختصاص دارد با روی جلد‌های سبزرنگ و متحدالشکل از نمایش‌نامه‌ها، نامه‌ها و داستان کوتاه‌هایش، مردی که زندگی کوتاهی داشت و در ۴۴ سالگی بر اثر بیماری سل در گذشت ولی چنان عمرش پُر بار بود که کتاب‌هایش توان پرکردن یک قفسه کامل را داشت. با آنکه چخوف به دنبال پیام اجتماعی یا اخلاقی نبود اما شیوه نوشتاری و طنز خاشی منجر به آن شد که در نوشته‌هایش جنبه‌های بیش‌تری از حقایق زندگی روس‌ها آشکار شود. از نمایشنامه‌هایی چون باغ آلبالو گرفته تا مرغ دریایی، سه‌خواهر، دایی وانیا، خواستگاری و آواز قو!، نویسند‌ه‌ای که به همان میزان که به عنوان نمایشنامه‌نویس قهار شناخته شده بود داستان کوتاه‌های محشر می‌نوشت و با این وجود ادراک زیبایی از هنر داشت و طرز ملج و آرایش بر شرایط خاکستری زندگی شخصیت‌ها غلبه می‌کرد.

۲ طبقه پایینی به آثار بهرام بیضایی اختصاص دارد و از نمایش‌نامه‌های ا.رش، سه بر خوانی، پهلوان اکبر می‌هرم، هشتمین سفر سندیاد، سلطان مار، دنیای مطبوعاتی آقای اسراری، دیوان بلخ، گمشدگان، ندبه، مرگ یزدگرد، خاطرات هنرپیشه نقش دوم، فتحنامه کلات، پرده‌خانه، جنگنامه غلامان، مجلس قربانی سمنمار، افرا یا روز می‌گذرد،

اینهمه دود و هوای آلوده، آنها را بو کنم. من حتی کیهان اسفند ۱۳۵۰ را هم دارم بو می‌کنم که نوشته «حسین ملک در آخرین اقدام وقفی خود باقیمانده اموال فرهنگی‌اش به ارزش چهارصد میلیون تومان را به استان قدس بخشید.» همان سخاوت بی‌مانندی که باعث شد ابراهیم صهبا در وصف آن قصیده معروفش را بسراید و تقدیم کند.

۲ عین بچه‌ای که مادرش را گم کرده است توی هیاهوی موتوری‌های خیابون سپه ایستادام و چشمم به درختان محوطه موزه ملک، منگنه شده‌است. ماشین‌ها بوق پشت بوق می‌زنند انگاری که کلاه پدرشان را باد برده‌است و هوا قابل استنشاق نیست. در محوطه باغ ملی در خیابان سپه، از دور به عظمت کتابخانه و موزه ملک نگاه می‌کردم و مردمان افسرده‌دل را می‌دیدم که غم نان، به صورت بی‌کرامت‌شان هاشور زده‌است و با تعجب تمام به درختان سر به فلک کشیده محوطه موزه ملک می‌نگردن انگاری که برای اولین بار دیده‌اند. خبر ندارند که حسین ملک تک‌تک این ۱۸۰ هزار جلد کتاب کتابخانه ملی خود را با چه خون دلی فراهم کرده‌است. خبر ندارند که در گنجینه کتابخانه‌اش کتاب تحریر اقلیدس اثر خواجه‌نصیرالدین طوسی چاپ قسطنطنیه به سال ۹۹۶ میلاد جا خوش کرده و در کنار آن نیز کتاب‌هایی چون «الاصول بالاسقسات» اثر اقلیدس به سال ۳۴۳قمری خوش‌نشین شده‌است. من فقط می‌خواستم ۱۲ تابلوی کمال‌الملک را بو کنم و عطر تن نقاش ازلی را از آن بگیرم. مخصوصاً آن دو تابلوی نیمه‌تمام را که کمال‌الملک در اواخر عمرش که از یک چشم نابینا شده بود تنها بخش کوچکی از آنها را رنگ‌آمیزی کرده و از جهان رفته‌است. من رفته بودم سه‌ک‌های طلایی داربوش کبیر را که در موزه مسکوکات است بو کنم شاید اقبالم خوش

گلشهر کرج ولی هنوز سردر در کتابخانه را به‌خوبی به‌خاطر دارم: کاشی‌های ریز سبزرنگ زمینه و نوشته: کتابخانه تربیت ۱۳۰۰ با کاشی‌های خردلی‌رنگ در وسط آن!

سال‌های دهه پنجاه دبیرستان ما – دبیرستان دهقان – و ساختمان دانشسرا و کتابخانه تربیت چسبیده به‌هم بودند.

کوچه‌ای هست که در آنجا پسرانی که به من عاشق بودند، هنوز با همان موهای درهم و گردن‌های باریک و پاهای لاغر به تبسم‌های معصوم دخترکی می‌اندیشند که یک‌شب یاد او را با خود برد...

آن سال‌ها در و دیوار کتابخانه تربیت در سکوت، عشق‌های افلاطونی ما را نگاه می‌کرد، گونه‌های سرخ از شرم سلام اول و دلدادگی‌های دیوانه‌وار بی‌سراجام ما!

به گمانم شعر فروغ درباره ما بود!

۲ عمارت جدید «کتابخانه ملی ایران که در شمال عمارت موزه ایران باستان در خیابان رفائیل ساخته شده‌است از هر حیث آماده‌است و…»

شاید اگر پیشنهاد «مهدی بیانی» نبود و پیگیری‌های علی‌اصغر حکمت، وزیر معارف پهلوی اول، نه آن قطعه زمین ۳۵۰ مترمربعی در قسمت شمالی ساختمان موزه

بدر خشد و صاحب پول و پُلّه شوم. من فقط می‌خواستم آثار نگارگران قدیمی این خاک که تابلوهایی با خط ریحان و رقاغ به یادگار گذاشته بودند مخصوصاً اثر یاقوت مستعسمی را بو کنم و بروم. من فقط هوس بو کردن آن ۱۳۰ اثر لاک‌ی به جا مانده از دوران افشاریه و زندیه و قاجاریه را کرده بودم. مخصوصاً قلمدان معروف رضا عباسی به سال ۹۲۰ میلادی را که در وصف جنگ چالدران شاه‌اسماعیل اول و سلطان سلیم عثمانی رقم زده بود. یا آن مباحیه‌نامه مربوط به دوره آق‌قویونلو‌ها را. من فقط می‌خواستم عقدنامه امیر کبیر و عزت‌الدوله را ببینم و ببینم آنها در شب زفاف چه حال و احوالی داشتند. من برای زل‌زند به آن ده‌هزار سکه و نشان و مدال متعلق به قرن هفتم پیش از میلاد رفته بودم که حاج‌حسین ملک تک‌تک آنها را با خون دل فراهم کرده بود تا به عنوان نمادهایی از فرهنگ و تمدن ایران در داخل کشور بمانند و مردمانش هر‌گاه هوس فخریات گذشته کردند در آنها بنگرند. من برای بو کردن آن سکه هخامنشی که سرپاز پارسی در آن در حال پرتاب نیزه نگارگری شده بود رفته بودم. من فقط می‌خواستم تابلوی ۶۲ متری عمواغلی، بافته شده در سال ۱۳۱۵ با طرح شیخ‌صفی و متن لاک‌ی و حاشیه لاچوردی را بو کنم که لنگه ندارد. من فقط می‌خواستم پیراهن طلسمات منسوب به شاه‌عباس اول را بو کنم بلکه مرا از بلایای ناگهانی این روزگار عسرت و حسرت دور کند. رفته بودم روی مبلمان لویی شانزدهم لکم‌دهم و پرده خانه کعبه را بو کنم. آنقدر بو کنم بلکه از طلسمات این شهر منجمد، تهی شوم.

۳ عین بچه‌ای که مادرش را گم کرده‌است توی هیاهوی موتوری‌های خیابون سپه ایستادام و چشمم به درختان محوطه موزه ملک، منگنه شده‌است. ماشین‌ها بوق پشت

هستم، دل‌نگران کوزت‌ها! دستم را گرفتی و بردی‌ام پیش ویکتور هوگو، نزد چارلز دیکنز، کنار خیام و فردوسی و سعدی و حافظ و… آن خانه با آن کتابخانه طاقچه‌ای‌اش، پشت غبارها گم شدند خودت هم!

نمی‌دانم کجای دورترین فاصله‌هایی؟! نمی‌دانم امید دیداری هست یا نه! نمی‌دانم می‌شنوی یا نه!

ولی در هر حال، ممنونم آقاچان! آن کتاب‌های ردیف‌شده روی طاقچه، آن انبوه مجله‌ها مرا با جادوی واژه‌ها همنشین کردی.

آن طاقچه، زیباترین و نفیس‌ترین و بزرگ‌ترین کتابخانه دنیا بود!

۴ حالا، کتابخانه خودم را دارم، تکیه داده به دیوار سالن پذیرایی خسته به نظر می‌آید و دلگیر و اندوهگین.

نمی‌دانم چرا تمام کتابخانه‌ها، مجزون‌اند!

من هم، خستگی‌ام را با این قفسه‌های چوبی تقسیم می‌کنم و

عکس آقاچان آن‌جا، آن بالا – بالاترین ردیف – نشسته‌است، خسته نیست می‌دانم! یار، خوش چیزیی است! نشسته جایی

که دوست داشت: بین کتاب‌ها و بوی دلفریب و دلنشین و دل‌ربای کاغذ!

مهدی افخمی

همیشه در امانت

ما در محله‌ای فقیرنشین در یک خانه اجاره‌ای ۴۰ متری با دو اتاق تو در تو زندگی می‌کردیم. خانه‌های قبلی ما بسیار بزرگ‌تر بود. درست همان سالی بود که من کنکور داشتم و دانش آموز پیش‌دانشگاهی بودم. خانه‌ای کوچک که به ماه، صاحبخانه با خالکوبی‌های یک زن عرب یا شاید هم بختیاری مثل برج‌زهار می‌آمد و می‌نستست توی خانه وقتی حتی من تنها بودم تا بابا یا بیاید و اجاره زینب خاتم را بدهد. اما کنار خانه کوچک ما آستان قدس یک مجتمع فرهنگی زده و در آن یک کتابخانه بزرگ ساخته بود. نمی‌دانم آن موقع به چه چیز فکری می‌کردم اما ظاهراً هیچ استفاده‌ای از آن کتابخانه نوساز و صندلی‌های چوبی‌اش نکردم. شاید به‌خاطر وضعیت بد اقتصادی‌مان بود که حتی دل و دماغ رفتن به کتابخانه را نداشتم. بابا با حاجی مژده یک اتوبوس خریده بود و به شهرهای اطراف مشهد، مسافر می‌زد و روکش صندلی‌ها را هر چند وقت می‌آورد خانه تا مامان بشوید. زینب مغازه کوچک در شیشه‌های مغازه زده بود و مادر بیرونی‌ترین جای خانه دوش می‌گرفتیم. کتابخانه‌ای که در دسترس بود و احتمالاً به‌خاطر اینکه من نمی‌توانستم کانون ثبت‌نام کنم یا کتاب تست بخرم وقتی به کتابخانه می‌رفتم تا کتابی را برای کنکور بگیرم همیشه در امانت بود. اصلاً یادم هست سال سوم دبیرستان به تهران رفتم تا استخدام از تش بشوم اما نشد. هم‌ه‌اش دنبال راهی بودم تا پولی دربیاورم. هوای هنر هم به سرم زده بود و دلم می‌خواست ادبیات نمایشی دانشگاه هنر‌های زیبا قبول بشوم. باز هم چشم طمع‌ی به آن کتابخانه با آن محیط فراخ و گسترده و آن بی‌نهایت نسوری که از پنجره‌های قدی‌اش به داخل و روی میزهای مطالعه‌اش می‌ریخت نداشتم. نمی‌دانستم هنوز برای پول درآوردن زود‌است و باید کمی

بوق می‌زنند انگاری که کلاه پدرشان را باد برده‌است و هوا قابل استنشاق نیست. در هیاهوی کرکننده خیابان سپه و قایل ملی و مردمان خسته‌ای که به دنبال معیشت روزانه، سگرمه‌هاشان درهم بود و نمی‌دانستند که می‌توانند در غنای بی‌نظیر کتابخانه و موزه ملک، خودشان را کمی از زیر بار روزمرگی‌ها بکنانند و خالی بشوند. این همان حاج حسین ملک بود که بازار بزازها و کفاشان و خیاطان تهران را ساخته بود. همان ملک که ۷ هزار متر زمین برای ساخت آرامگاه فردوسی در طوس بخشیده بود (۱۳۰۶) همان که در تهران و خراسان، چندین بیمارستان و مسجد و حمام و دارالایتم ساخته بود و نزدیک به دو میلیون متر از اراضی مرغوب و کیل‌آبادش را که در سال ۱۳۳۸ به قیمت باورنکردنی بیست میلیون تومان می‌خریدند را یگان به فرهنگیان مشهد بخشیده بود تا آموزش و پرورش خراسان برای آنها شهرک مسکونی و پارک و حمام و گردشگاه بسازد. همان مردی که در سال ۱۳۵۰ تمام دارایی زندگی‌اش را به آستان امام هشتم بخشیده بود. من هنوز کیهان آن روز را گاهی بو می‌کنم که نوشته‌بود «حاج‌آقا حسین ملک شاعر و دانشمند میلیاردر ایران از همه چیزش گذشت.» همان مردی که در سال ۴۸ پنج هزارمتر از قصر شهری‌اش را برای ساختن چندباید دبستان و دبیرستان به آموزش و پرورش شهری بخشیده بود. همچنان که بخش بزرگی از باغ صبا تهرانش را به نیازمندان، مردی که نزدیک به هفتاد سال کتب نایاب و مسکوکات آنتیک را برای ایرانی‌ها جمع کرده و در کتابخانه و موزه شخصی‌اش نگه داشت تا وقتی جهانگردان و مردمشناسان خارجی به ایران می‌آیند آنها را به عنوان بخشی از فرهنگ و تمدن ایرانی به معرض نمایش بگذارد. همان پرسخاوت‌ترین مرد ایران که ساعت شش و نیم عصر روز

سه‌شنبه سوم مرداد ۱۳۵۱ در سن ۱۰۱ سالگی و در منزل پدری خود واقع در بازار تهران که در همانجا نیز به دنیا آمده و دوره حکمرانی شش پادشاه قاجار و پهلوی را به چشم دیده بود دنیای پلشت ما را ترک کرد. مردی که یک عمر از سیاست گریخت و هرگز پیشنهاد‌های دربار پهلوی درباره پذیرش وکالت مجلس را رد کرد. چون جمع‌آوری کتب ارزشمند و ساختن بهترین کتابخانه شخصی ایران را به هر چه در عالم پلیتیک بود ترجیح می‌داد. مرد ساده‌یستی که خانه‌اش واقع در بازار بین‌الحرمین، باغ زرگ در درند تهران، باغ ملک در شاه‌عبدالعظیم و باغ درندشت در محله باغ صبا همگی روزگاری در پذیرایی از اعیان و اشراف و شاهان قجر و شاعران بزرگ ایران‌زمین کم‌نگذاشته بود.

۴ عین بچه‌ای که مادرش را گم کرده‌است توی هیاهوی موتوری‌های خیابون سپه ایستادام و چشمم به درختان محوطه موزه ملک، منگنه شده‌است. ماشین‌ها بوق پشت بوق می‌زنند انگاری که کلاه پدرشان را باد برده‌است و هوا قابل استنشاق نیست. من رفته بودم کتابخانه بزرگ پسر بزرگ ملک‌التجار معروف و نوه حاج ملا آقاابا –مجتهد تبریزی – را ببینم و دیوارهای اتاق مخمل در شاه‌نشین او را بو کنم که فضایش آدمی را به سکوتی بهشتی مهمان می‌کرد. وقتی ریه‌هایم را از عطر و بوی کتاب‌های آنتیکش پر کردم دوباره به خیابان سپه برگشتم و دسته‌های از جان گذشته موتوریان تهرانی را دیدم که افسار پاره کرده و از بغل گوشم ویراژ می‌دادند و علاقان معغوم سی تیر و سرهنگ سخایی و میدان توپخانه نمی‌دانستند که در چندقدمی آنها مردی کتابخانه و موزه‌ای ساخته‌است که در دنیا نظیر ندارد. من به قربان پیراهن طلسمات بروم.

رضا فراهانی

شتاب گرانش

آقای حصاری معلم فیزیک بود البته نه از آن معلم فیزیک‌هایی که به جز عدد و رقم و مدار و سرعت و شتاب از چیز دیگری سر در نمی‌آورند، از آن دسته که می‌شد میان تدریس درس‌های زمخت فیزیک از میان حرف‌هایش کلی چیز یاد گرفت، درس خوانده آن ور آب بود و در یک اتفاق دوباره پایش سر خورده و بر گشته بود، زندگی عجیبی داشت که می‌شد یک مثنوی در موردش نوشت اما چیزی که عجیب‌ترش می‌کرد دفتر کارش در یک آموزشگاه وسط شهر بود، آنجایی که کلاس‌های نیمه خصوصی برگزار می‌کرد و به قول خودش کنج خلوتش بود...

می‌گفت چه کلاس داشته باشد چه نه عصرها را در آن کلاس می‌گذراند، کل آموزشگاه که نه اما آن یک کلاس ویژه آقای حصاری بود.

وقتی سال پیش اندشگاهی با آن کتاب قطور و بی‌رحم فیزیک مواجه شدیم با چند نفر از بچه‌ها تصمیم گرفتیم که تدریس فیزیک را به آقای حصاری بسپاریم. محل برگزاری کلاس هم که مشخص بود، آن دفتر دوست داشتنی که آقای حصاری بارها در مدرسه در وصفش گفته بود اما ما هیچ وقت آن را ندیده بودیم. عصر سه‌شنبه یک روز پاییزی وقتی خسته و درمانده از حل مسائل حرکت فکشی تصمیم گرفتیم به سمت میدان انقلاب برویم فکر نمی‌کردیم مهم‌ترین چیزی که آنجا می‌بینیم کتابخانه شخصی آقای حصاری باشد.

کتابخانه بی‌آنکه اهل خودنمایی باشد در کنجی بی‌خطر از کلاس حضور داشت و مثل همه کتابخانه‌های آدم‌های کتابخوان اثری از نظم در آن دیده نمی‌شد. من کنجکاو‌تر از آن بودم که بتوانم روی درس تمرکز کنم و مدام سرم می‌چرخید تا به ردیف کتاب‌های توی قفسه نگاه کنم. مجموعه‌ای که در عین بی‌نظمی ظاهری، نظم موضوعی خاصی داشت. طبقه بالایی با دیوان حافظ شروع می‌شد، دیوان صائب را در کنارش داشت و بوستان سعدی و گزیده اشعار عطار و خاقانی و دو جین شاعر قرون شش تا ده! همین که اثری از گلستان سعدی نبود برای من چنین معنایی می‌داد: «آقای حصاری علاقه‌ای به نثر ندارد…» در ردیف‌های پایین‌تر مجموعه‌هایی از کتاب‌های تاریخی به چشم می‌خورد که خیلی‌هایشان جزو کتاب‌های ممنوعه بودند، آدم دلم می‌خواست یکباره دست بردارد و یکی‌شان را یکشد بیرون و شروع به خواندن کند، مثل پسرپرچه‌هایی که در سوپرمارکت می‌آنها را اده‌ای داشته باشند دست می‌برند در ردیف چینی و بفکا‌ها و از هر کدامشان چندتایی می‌زنند زیر بغل...

دلم می‌خواست از آقای حصاری در مورد ردیف سوم کتاب‌هایش بپرسم. همان جایی که اغلب در مورد روانشناسی بود و بی‌نظمی هایش نشان از این داشت که او تازگی‌ها از این قفسه خواندن انتخاب کرده‌اما نمی‌شد، آقای حصاری داشت روی نمودار زمان محل برگشت متحرک را درس می‌داد و اینکه چگونه راننده پایش را روی ترمز گذاشته و به شتابی متوقف شده که به مانع بر خورد نکرده و ...

متحرک که متوقف شد، از اصطکاک که صرفه نظر کردیم، شتاب گرانش را که ده گرفتیم و درست وقتی در نقطه اوج نمودار مکان زمان بودیم آقای حصاری فیزیک را متوقف کرد و از سرنوشت کتابخانه‌اش گفت، از کتابی که درمورد تاریخ روسیه تزاری بوده و دوستی برایش از آنجا آورده، از چند کتاب نادر ابراهیمی که چقدر قلمش را دوست دارد، از آرشیمو مجله ملیوم ... آقای حصاری که حرف می‌زد و از کتابخانه‌اش می‌گفت تازه متوجه شدیم که این مکان متحرک نبوده که ثابت شده!! این زمان بوده که برخلاف همه مسائل جهان حالا مدتی است متوقف است...